

TỔNG HỢP CÁC BÀI HỌC

TAPASYA

NỀN TẢNG CẢ TAPASYA LÀ SỰ BÀNG QUAN VÔ HẠN

AVYAKT MURLI 13/12/1990

Hôm nay, BapDada đang ngắm nhìn tất cả những người con yêu thương đang dâng những bông hoa yêu thương lên Baba. BapDada đang ngắm cơn mưa hoa của tình yêu từ tận trái tim của tất cả các con ở mảnh đất này và ở nước ngoài. Dù con gọi đây là một bản nhạc hay con gọi đây là một bài hát, thì Baba cũng đang nghe cùng một bản nhạc hay bài hát ấy từ trái tim của tất cả các con. Bài hát giống nhau ấy là “Baba của con”.

Những ngọn đèn của hy vọng thanh khiết – mong được tổ chức cuộc gặp gỡ Baba – đang tỏa sáng lấp lánh ở khắp nơi. Trong suốt cả Chu kỳ, không ai ngoại trừ BapDada và các con có thể nhìn thấy cảnh tượng thánh thiện này. Những bông hoa của tình yêu độc đáo ấy còn quý giá hơn cả viên kim cương Kohinoor của thế giới cũ này. Không ai ngoại trừ các con có thể hát lên những bài hát từ tận đáy lòng. Không ai khác có thể tổ chức lễ hội Deepmala như thế. Tất cả các con đã xuất hiện trước mặt BapDada. Không phải ai cũng có thể ngồi ở nơi này (Madhuban), nhưng ngai vàng trái tim của BapDada thì cực kỳ rộng lớn. Đây là cách Người nhìn thấy tất cả các con.

Baba cũng nghe thấy nỗi nhớ niềm thương của tất cả các con, cũng như những lời phàn nàn đáng yêu của con, những lời phàn nàn mà chúng cho rằng đây là quyền của chúng. Đồng thời,

Baba cũng đang trao đáp lại nỗi nhớ niềm thương nhiều gấp muôn triệu lần cho mỗi đứa con. Những đứa con nói với thẩm quyền của mình rằng chúng ước ao được tổ chức một cuộc gặp trong hình dáng hữu hình. Cha có mong nguyện này và các con cũng có mong nguyện này. Tuy vậy, theo thời gian hiện tại, cha Brahma, trong hình thể thiên thần tinh tế của mình, đang làm phục vụ với tốc độ nhanh hơn gấp nhiều lần so với phục vụ ông ấy đã từng làm khi ở trong hình thể hữu hình, và ông ấy đang biến các con trở nên giống hệt như ông ấy. Các con đã được trao trải nghiệm về cuộc gặp tinh tế và về việc phục vụ của ông ấy trong hình dạng tinh tế, không chỉ trong một hay hai năm mà suốt nhiều năm trời, và ông ấy vẫn đang tiếp tục trao cho các con trải nghiệm ấy. Mặc dù cha Brahma là tinh tế, nhưng tại sao ông ấy lại diễn phần vai trong hình dạng hữu hình? Để biến các con trở nên giống như ông ấy. Cha Brahma từ vùng Tinh tế đến thế giới hữu hình, thế các con phải làm gì để đền đáp lại đây? Hãy trở nên tinh tế từ hữu hình. Theo thời gian hiện tại, sự phục vụ của cuộc gặp gỡ tinh tế thông qua hình dạng tinh tế là cực kỳ thiết yếu. Thế nên hết lần này đến lần khác, BapDada cứ ra tín hiệu cho các con rằng hãy trải nghiệm cuộc gặp gỡ tinh tế. Vì vậy, giờ các con đang tổ chức năm tapasya phải không? BapDada hài lòng khi thấy đa số các con rất hăng hái, nhiệt tình. Chỉ có một số ít các con nghĩ rằng chúng phải làm theo chương trình mà thôi. Một đảng là đảng phải làm theo chương trình, còn đảng kia là làm với lòng hăng hái, nhiệt tình từ tận trái tim con. Mỗi con nên tự hỏi lòng mình “Mình thuộc loại nào thế nhỉ?”.

Theo hoàn cảnh hiện giờ, tương ứng với sự tiến bộ bản thân, tương ứng với tốc độ phục vụ nhanh và tương ứng với việc đền đáp lại cho tình yêu của BapDada, thì tapasya là cực kỳ thiết yếu. Có tình yêu thì dễ thôi, ai mà chả có tình yêu; Baba cũng biết điều đó. Thế nhưng, BapDada ao ước muốn nhìn thấy các

con trở nên ngang bằng với BapDada để đền đáp lại. Đây là điều BapDada muốn thấy ở thời điểm hiện tại. Trong chuyện này, chỉ có rất ít trong số rất ít. Ai ai cũng ao ước, nhưng có sự khác biệt về số hạng ở những ai chỉ ao ước với những người mang nó vào thực hành. Nền tảng dễ dàng và liên tục của tapasya là sự bàng quan vô hạn. Có sự bàng quan vô hạn nghĩa là rời khỏi những bến bờ (chỗ dựa) khắp bốn phương tám hướng. Tại sao? Vì con đã biến những bến bờ ấy thành chỗ dựa của con. Trở nên yêu thương tương ứng với thời gian, và rồi, theo shrimat và các tín hiệu con nhận được từ các linh hồn công cụ, hãy làm cho trí tuệ con tách rời từ chỗ yêu thương trong vòng một giây: điều này vẫn chưa xảy ra. Con chưa trở nên tách rời nhanh như khi con trở nên yêu thương. Con rất giỏi trong việc yêu thương, nhưng trong việc trở nên tách rời, con cứ cân nhắc về nó, và nghĩ rằng con cần có lòng can đảm. Trở nên tách rời nghĩa là rời bỏ chỗ dựa, và rời bỏ chỗ dựa nghĩa là có một thái độ bàng quan vô hạn. Con biết cách làm thế nào để biến một bến bờ thành chỗ dựa của con và nắm chặt lấy nó, nhưng con làm gì khi con phải rời bỏ nó? Con lại đặt một dấu chấm hỏi lớn. Con biết làm thế nào để đảm đương việc phục vụ thật tốt, nhưng cùng với việc đảm đương (in-charge), con lại thấy khó mà sạc pin (charge the battery) cho bản thân mình và cho người khác. Thế nên có thái độ bàng quan vô hạn thông qua tapasya ở thời điểm hiện tại là cực kỳ thiết yếu.

Cơ sở đặc biệt và cách thức dễ dàng để có được thành công trong tapasya là làm cho bài học về “một” (ek) trở nên vững vàng. Viết số “2” hay “3” mới khó, chứ viết số “1” thì rất dễ.

- ◆ Tapasya nghĩa là thuộc về một Đấng duy nhất. BapDada gọi đây là thuộc về một Đấng duy nhất (Eknamī).
- ◆ Tapasya nghĩa là ổn định (ekagra) tâm trí và trí tuệ.

- ◆ Tapasya nghĩa là yêu thích ở trong cô tịch (ekant).
- ◆ Tapasya nghĩa là duy trì một trạng thái ổn định (ek ras).
- ◆ Tapasya nghĩa là cứu bản thân con thoát khỏi việc phí phạm tất cả những báu vật con đã đạt được, nghĩa là tiến lên với sự tiết kiệm (economy).

Thế nên, bài học về “một” giờ đã vừng vàng rồi phải không? Bài học về “một” này khó hay dễ? Nó dễ thôi, nhưng... Con sẽ không sử dụng thứ ngôn ngữ như thế đấy chứ?

Con cực kỳ, cực kỳ may mắn khi con đã được giải thoát khỏi đủ loại vất vả cực nhọc. Thời gian sẽ làm cho người đời trở nên sẵn sàng, và họ sẽ bị bắt buộc phải sẵn sàng vào thời điểm thích hợp, trong khi Cha lại đang sửa soạn cho con trước cả thời gian và con đang làm việc đó vì tình yêu dành cho Cha. Nếu con không làm vì tình yêu, hoặc nếu con chỉ làm một chút thôi, điều gì sẽ xảy ra? Con sẽ phải làm vì bắt buộc. Con nhất định sẽ phải có sự bàng quan vô hạn. Thế nhưng, con chẳng nhận được bất kỳ hoa trái nào từ sự bắt buộc cả. Hoa trái tức thì của tình yêu cũng được tích lũy như hoa trái tương lai. Những người làm vì bị bắt buộc sẽ phải trải qua điều gì? Phải trải qua chuyện gì đó thì cũng giống như bị đóng đinh trên cây thập giá. Con thích đấng nào hơn? Con sẽ làm vì tình yêu. BapDada sẽ nói cho con biết danh sách những chỗ dựa vào lúc khác. Đấng nào thì con cũng rất giỏi trong việc biết về nó rồi, nhưng Baba sẽ ôn lại nó cho con, vì BapDada có thể thấy thời gian biểu hàng ngày của những người con hễ khi nào Người chọn. Người không làm cái việc quan sát thời gian biểu của mỗi con suốt ngày đâu. Con đã thấy Cha Brahma lúc sinh thời rồi đấy; tầm nhìn của ông ấy tự động hướng về đâu? Thu từ hay là biểu đồ, hay hành vi cư xử của ai đó, cho dù đấy có là một bức thư dài 8 trang đi nữa, thì

tâm nhìn của ông ấy hướng về đâu? Hướng về nơi cần đưa ra lời chỉ dẫn, nơi cần đến sự chỉ dẫn. BapDada quan sát hết mọi thứ, nhưng Người không thấy. Người nhận ra tất thấy, nhưng Người không biết. Cái gì không cần thiết – Người chẳng hề thấy hay biết đến. Người quan sát những trò chơi rất hay. Baba sẽ kể cho con nghe về những trò chơi ấy vào lúc khác. Achcha.

Tapasya và duy trì thái độ bàng quan vô hạn thì dễ thôi, phải không? Rời khỏi các bến bờ có khó không? Con là linh hồn muốn trở thành điều gì đó. Con đã đạt được quyền đối với thành tựu vào mỗi Chu kỳ, cho nên con nhất định sẽ trở thành như vậy. Achcha.

Năm nay, những người con của Chu kỳ trước, những linh hồn xưa cũ từ biết bao Chu kỳ và những linh hồn mới trong Chu kỳ này đã nhận được cơ hội. Con sung sướng rằng con đã nhận được cơ hội phải không? Đa số các con là người mới, còn các giáo viên thì cũ rồi. Các giáo viên sẽ làm gì? Các con sẽ có thái độ bàng quan phải không? Con sẽ rời khỏi bến bờ chứ? Hay vào lúc ấy con lại nói rằng đúng là con muốn làm như vậy, nhưng lại cứ hỏi làm cách nào mà con có thể làm được đây? Các con có phải là những người thể hiện cho người khác thấy bằng cách thực hiện điều đó không, hay các con là những người chỉ biết nói thế thôi?

Baba hài lòng nhìn thấy tất cả những người con từ khắp mọi nơi đến đây trong hình dáng hữu hình. Con đã duy trì được lòng can đảm, và kiểu gì con cũng luôn nhận được sự giúp đỡ của Cha. Vì thế, với lòng can đảm, hãy cứ không ngừng trải nghiệm quyền nhận được sự giúp đỡ của Cha và tiếp tục bay lên một cách dễ dàng. Cha trao sự giúp đỡ, nhưng những ai muốn được giúp đỡ thì phải đón nhận. Đấng ban tặng trao đi, nhưng những ai đón nhận thì lại nhận tương ứng với năng lực của mình. Cho nên con không được phép trở thành linh hồn chỉ tương ứng với

năng lực của mình, mà phải là linh hồn lúc nào cũng đầy ắp mọi sức mạnh. Rồi những ai đến sau sẽ nhận được số hạng dẫn đầu. Con đã hiểu chưa? Hãy đạt trọn vẹn quyền của con đối với tất cả các sức mạnh. Achcha.

Gửi đến tất cả những linh hồn yêu thương ở khắp nơi; gửi đến những linh hồn đặc biệt luôn đền đáp lại cho tình yêu của Cha; gửi đến những ai không ngừng ổn định trong trạng thái là hình ảnh của tapasya; gửi đến những linh hồn gần gũi cận kề với Cha; gửi đến những ai liên tục đưa những điều kiện/phẩm chất của mục tiêu trở nên ngang bằng với Cha vào hành động thực tế; gửi đến tất cả những người con từ mảnh đất này và từ nước ngoài... nhớ niềm thương và lời chào namaste từ tận sâu thẳm trái tim của Baba, Đấng vỗ về cho những trái tim.

BAPDADA GẶP CÁC DADI

Các con, những người có 8 (asht) sức mạnh, các con là những vị thần (isht) đặc biệt được yêu thương và là một trong 8 viên ngọc, phải không? Con có biết dấu hiệu của người nằm trong 8 viên ngọc không? Họ là người sử dụng mọi sức mạnh cho mỗi hành động phù hợp với thời gian và phù hợp với tình huống. 8 sức mạnh làm cho con trở thành vị thần đặc biệt được yêu thương và cũng làm cho con trở thành một trong 8 viên ngọc. Con là người có 8 sức mạnh, đây là lý do vì sao người ta thể hiện các nữ thần với 8 cánh tay; các nữ thần có 8 sức mạnh đặc biệt. Thật ra, có rất nhiều sức mạnh, nhưng phần lớn tựu trung về 8 sức mạnh. Những sức mạnh đặc biệt phải được sử dụng vào đúng thời điểm. Thời gian như thế nào, tình huống như thế nào, thì trạng thái của con nên như thế ấy. Đây còn được biết là trở thành một trong 8 viên ngọc và trở thành vị thần đặc biệt được yêu thương. Vì vậy, một nhóm như vậy đã sẵn sàng rồi, phải

không? Bao nhiêu con ở nước ngoài đã sẵn sàng? Con cũng sẽ là một phần của 8 viên ngọc, phải không?

(Dadi Santri rời bỏ cơ thể vào giờ Amrit Vela – 13/12/1990)

Tốt. Chắc chắn ai cũng sẽ ra đi. Con luôn sẵn sàng chứ? Hay là con sẽ nhớ “Trung tâm của tôi, chuyện gì sẽ xảy ra cho các học trò đây?”. Con sẽ không nhớ “của tôi, của tôi” chứ? Mọi người đều phải ra đi, nhưng tài khoản của mỗi người thì của riêng mỗi người. Không ai có thể ra đi mà chưa thanh toán tài khoản của mình. Đây là lý do vì sao mọi người đã ra đi với niềm hạnh phúc. Các con đều thích điều đó mà, phải không? Tốt khi ra đi như thế. Vì vậy, con phải luôn sẵn sàng. Achcha.

BAPDADA GẶP CÁC NHÓM

I. Delhi và Punjab đều là những nơi phục vụ nguyên thủy. Nơi của sự thiết lập (nơi khởi đầu) thì luôn được nhìn nhận và được nhớ đến với ý nghĩa quan trọng ấy. Giống như đó là những nơi nguyên thủy trong phục vụ, tương tự như vậy, con có phải là viên ngọc nguyên thủy trong trạng thái của mình không? Cùng với nơi chốn, trạng thái cũng được ca ngợi. Viên ngọc nguyên thủy nghĩa là người giữ vị trí hàng đầu trong việc đưa mỗi một lời chỉ dẫn hướng thượng vào cuộc đời mình, chứ không chỉ là người lắng nghe rồi truyền giảng lại cho người khác; họ cũng là người thực hành nó, bởi vì có nhiều người chỉ nghe và truyền giảng lại cho người khác thôi, chỉ có một nhóm nhỏ trong số hàng triệu triệu mới thực sự thực hiện. Vì vậy, con có niềm hân hoan say sưa rằng con chính là nhóm nhỏ trong số triệu triệu ấy không? Niềm hân hoan say sưa tâm linh này giải thoát con khỏi nhiều loại hân hoan say sưa của Maya. Niềm hân hoan say sưa tâm linh này chính là phương tiện giữ cho con an toàn. Bất kỳ loại hân hoan say

sua nào của Maya – quần áo, ăn uống hoặc thưởng ngắm – đều không thể tấn công con. Con có ở trong niềm hân hoan say sưa như thế không, hay Maya thu hút con một chút? Giờ con đã trở nên có hiểu biết rồi, phải không? Giờ con cũng hiểu về Maya. Những ai có hiểu biết thì không bao giờ có thể bị lừa phỉnh. Nếu người có hiểu biết mà bị lừa phỉnh, thì mọi người sẽ nói gì về người đó đây? Rằng con có hiểu biết, tuy nhiên con đã bị lừa phỉnh! Bị lừa phỉnh nghĩa là mời gọi đau khổ đến. Khi con bị lừa phỉnh, con nhận lấy đau khổ từ điều đó, phải không? Có ai muốn nhận lấy đau khổ không? Đây là lý do vì sao con luôn là viên ngọc nguyên thủy, nghĩa là con là người ở vị trí hàng đầu trong việc đưa mỗi một lời chỉ dẫn vào cuộc đời mình. Con là như thế, phải không? Hay con đang chờ đợi để xem nếu người khác làm, sau đó con mới làm? “Họ còn không làm, thì làm sao mình có thể làm?”. Hãy là “Tôi trước” trong việc thực hiện. Đừng nên là “Tôi sẽ thay đổi khi người khác thay đổi, tôi sẽ thay đổi khi người này thay đổi”, không. Ai làm điều gì thì sẽ nhận được phần thưởng cho việc làm ấy. Con sẽ nhận được bao nhiêu? Gấp muôn triệu đáp lại cho một. Vì vậy, có niềm vui trong việc thực hiện, phải không? Làm một và nhận về gấp muôn triệu! Trong chuyện này, có thành quả và chẳng gì ngoài thành quả. Vì vậy, hãy là “Tôi trước” trong việc đưa shrimat vào hành động thực tế. Đừng là “Tôi trước” trong việc bị ảnh hưởng bởi Maya, mà hãy là “Tôi trước” trong nỗ lực này, chỉ sau đó con sẽ trải nghiệm được thành công trong mỗi bước đi. Thành công được đảm bảo. Chỉ là con thay đổi lộ trình của mình một chút; bằng cách thay đổi, đích đến của con trở nên xa hơn và con phải mất thời gian. Nếu ai đó đi sai đường, đích đến sẽ xa hơn, phải không? Vì vậy, đừng làm như thế. Đích đến của con chỉ ở ngay trước mặt, và thành công thì được đảm bảo. Khi con phải gắng sức vất vả một chút, đĩa cân bên yêu thương trở nên nhẹ hơn một chút. Nếu có

tình yêu thương, con sẽ không bao giờ phải gắng sức vất vả bởi vì Người Cha sẽ giúp con với nhiều cánh tay của Người. Người sẽ làm cho nhiệm vụ trở nên thành công trong vòng một giây với những cánh tay của Người. Rồi con sẽ liên tục bay trong nỗ lực của mình. Những ai đến từ Punjab, con đang bay hay con đang sợ hãi vậy? Con đã có nhiều trải nghiệm rồi chứ? Không ai trong số các con sẽ e sợ chứ? “Chuyện gì sẽ xảy ra? Nó sẽ xảy ra như thế nào?”. Không. Con là người trao cho họ sự bình an. Bất kỳ ai đến với con nên quay về với sự bình an; họ không nên quay về tay không. Thậm chí nếu con không trao cho họ kiến thức, thì sóng rung động bình an cũng sẽ làm cho họ bình an. Achcha.

2. Tất cả những linh hồn hướng thượng đã đến từ mọi nơi đều là Brahmin; con không phải là người đến từ Rajasthan, Maharashtra, hoặc Madhya Pradesh... Tất cả các con là một. Vào lúc này, tất cả các con đều là cư dân Madhuban. Nguyên quán của các Brahmin là Madhuban. Con đã đi vào những vùng khác nhau để phục vụ. Nếu con chỉ ngồi ở một nơi, làm sao tất cả những nơi khác được phục vụ đây? Đây là lý do vì sao con đã đến những nơi khác nhau để phục vụ. Dù con là doanh nhân hay viên chức Chính phủ, hay ai đó đang làm việc trong nhà máy, thì nghề gốc của con là người phục vụ. Các bà mẹ cũng đang làm công việc phục vụ của Thượng Đế trong khi đang sống ở nhà. Dù ai đó có nghe kiến thức hay là không, họ có thể được chuyển hóa với sóng rung động từ những lời chúc lành và cảm xúc thuần khiết. Phục vụ được thực hiện thông qua lời nói thì không phải là công việc phục vụ duy nhất được thực hiện; có lời chúc tốt lành cũng là phục vụ. Vì vậy, con biết cách làm cả hai loại hình phục vụ, phải không? Thậm chí nếu ai đó có phỉ báng con, con không được ngưng có mong ước tốt lành và cảm xúc thanh khiết. Nhiệm vụ của Brahmin luôn là trao đi điều gì đó. Có mong

ước tốt lành và cảm xúc thanh khiết cũng là trao đi lời dạy. Không phải ai cũng sẽ thay đổi thông qua lời nói. Dù ai đó có thể nào, chắc chắn hãy trao cho người ấy một nắm nhỏ điều gì đó, thậm chí người ấy có là Ravan thật sự. Một số bà mẹ nói “Người thân của chúng con chính là Ravan thứ thiệt; họ sẽ không bao giờ thay đổi đâu”. Cũng hãy trao cho những linh hồn như thế một nắm nhỏ mong ước tốt lành và cảm xúc thanh khiết từ kho báu của con. Khi họ phỉ báng con, họ nói gì? Bọn BK này... Vì vậy, ít ra họ cũng nhớ đến cha Brahma! Thậm chí khi họ có đang lăng mạ con, họ cũng đang nhớ đến Brahma. Ít ra họ có đề cập đến tên của người cha. Dù họ có biết ông ấy hay không, ít ra con đã trao cho họ một nắm nhỏ. Con có trao cho những linh hồn như thế một nắm nhỏ thứ gì đó không? Hay là con bỏ qua những ai không thèm lắng nghe? Con không được bỏ mặc họ, bởi vì sau đó họ sẽ kéo tai con và phiền trách “Chúng tôi đã không có hiểu biết rồi; sao lại không trao cho chúng tôi điều gì đó chứ?”. Vì vậy, họ sẽ kéo tai con, phải không? Dù người khác có chịu nhận hay là không, thì con cứ tiếp tục trao. Mỗi ngày, BapDada đều trao cho con rất nhiều kho báu. Một số nhận chúng trọn vẹn, những con khác thì nhận theo khả năng của mình. Rồi BapDada có nói “Ta sẽ không trao nữa. Tại sao con lại không nhận?” không? Nhiệm vụ của Brahmin là trao đi. Con là con của Đấng ban tặng, phải không? Được rồi, nếu con trao khi họ yêu cầu, hãy làm cho họ trở thành người nhận lấy. Những ai nhận lấy thì không bao giờ có thể là con của Đấng ban tặng, họ không bao giờ có thể trở thành thánh thần. Con sẽ trở thành thánh thần, phải không? Bộ y phục thánh thần của con đã sẵn sàng chưa? Hay là giờ nó đang được may hoặc được giặt sạch? Hoặc là nó chờ được ủi? Bộ y phục thánh thần của con nên được nhìn thấy ngay trước mặt con: hôm nay là thiên thần, ngày mai là thánh thần. Con đã trở thành thánh thần bao nhiêu lần rồi? Vì vậy, hãy luôn

nhớ con là con của Đấng ban tặng và con sẽ trở thành thánh thần. Những đứa con của Đấng ban tặng không nhận trước rồi mới trao. “Tôi nên nhận được sự tôn kính; tôi sẽ trao đi sự tôn kính khi tôi nhận được sự tôn kính trước”. Đừng nên như thế. Con luôn là con của Đấng ban tặng, là người luôn trao đi. Con liên tục có niềm hân hoan say sưa này, phải không? Hay là thỉnh thoảng ít hơn, thỉnh thoảng nhiều hơn? Con chưa tiễn biệt Maya sao? Đừng tiễn biệt lần hồi; con không có nhiều thời gian đâu. Trước tiên, con đã đến trễ rồi, nếu con nỗ lực lè mề, con sẽ không tiến được tới đích của mình. Con có niềm tin, con đã trở nên hân hoan say sưa và con đã bắt đầu bay. Giờ là lúc cho trạng thái bay. Bay thì nhanh, phải không? Con may mắn là con đã đến vào giai đoạn bay. Vì vậy, hãy luôn trải nghiệm con thật là may mắn. Con không thể nhận được vận may như thế trong suốt cả Chu kỳ. Vì vậy, hãy trở thành con của Đấng ban tặng, ngay cả đừng nghĩ đến chuyện nhận lấy. “Hãy trao cho tôi tiền, trao cho tôi quần áo, trao cho tôi thực phẩm”. Con của Đấng ban tặng thì tự động nhận được mọi thứ. Những ai hỏi xin thứ gì đó thì không nhận được. Hãy trở thành người trao tặng, rồi con sẽ tự động liên tục nhận được. Achcha.

Blessing:

Mong con có sự tưởng nhớ chính xác và trở thành karma yogi tràn đầy sức mạnh, luôn giữ vũ khí ở bên mình.

Tưởng nhớ chính xác nghĩa là liên tục tràn đầy mọi sức mạnh. Khi tình huống – như là kẻ thù – đến trước mặt con, mà vũ khí của con không được sử dụng, con sẽ không được gọi là người sở hữu vũ khí. Khi con có sự tưởng nhớ trong mọi hành động, con sẽ có thành công. Giống như con không thể

ở yên mà không làm điều gì đó dù chỉ một giây, tương tự như vậy, con không thể thực hiện hành động mà không có yoga. Vì vậy, hãy là karma yogi và giữ vũ khí ở bên mình. Sử dụng các sức mạnh vào đúng thời điểm theo mệnh lệnh của con, rồi con sẽ được gọi là yogi chính xác.

Slogan:

Những ai mà suy nghĩ và hành động của họ đều vĩ đại, đấy chính là chủ nhân toàn năng.

*** OM SHANTI ***

TAPASYA LÀ LỄ HỘI LỚN NHẤT – TAPASYA NGHĨA LÀ TRẢI NGHIỆM NIỀM VUI CÙNG VỚI CHA

AVYAKT MURLI 13/12/1990

Hôm nay, BapDada đang gửi lời chúc mừng đầy yêu thương đến tất cả các con ở khắp mọi nơi, những người con trải nghiệm một cuộc đời mới, một thái độ mới, một tầm nhìn mới và một thế giới mới thông qua kiến thức mới. Hiện tại, những đứa con ở khắp nơi đang quan sát cảnh tượng thánh thiện qua chiếc tivi trái tim của mình. Tất cả đều chỉ có chung một suy nghĩ “Trải nghiệm sự gần gũi, cận kề trong khi đang ở xa”. BapDada cũng đang ngắm nhìn tất cả các con. BapDada đang nghe thấy bản nhạc chào mừng từ trái tim của tất cả các con về lòng hăng hái, nhiệt tình của chúng. Âm thanh từ những giai điệu đa dạng chan chứa tình yêu thương của tất cả các con đẹp vô cùng. Vì thế, BapDada đang hồi đáp lại với các con. Mãi mãi chúc mừng, chúc mừng năm mới, chúc mừng cho lòng hăng hái, nhiệt tình mới, chúc mừng con đã mang sự thánh thiện vào trong bản thân mình mãi mãi.

Lời chúc tụng không chỉ được nói ra hôm nay nhân dịp năm mới đầu, mà từng khoảnh khắc của thời kỳ Chuyển giao đều mang đến sự mới mẻ trong cuộc đời của những người con làm tròn trách nhiệm của tình yêu vĩnh cửu đối với Người

Cha vĩnh cửu. Vì thế, trong từng khoảnh khắc, con nhận được những lời chúc mừng bất diệt từ Người Cha bất diệt. Tất cả các Brahmin đều đang tiến về phía trước nhờ những lời chúc mừng hạnh phúc đặc biệt từ BapDada. Nền tảng của sự dưỡng nuôi trong cuộc đời Brahmin chính là những lời chúc mừng. Con đang tiếp tục tiến về phía trước với niềm hạnh phúc từ những lời chúc mừng. Lúc nào con cũng nhận được những lời chúc mừng từ Người Cha. Từ Người Thầy, những lời như “Làm tốt lắm! Làm tốt lắm!” giúp cho con thi đậu với bằng danh dự. Từ vị Satguru, những lời chúc phúc dành cho từng hành động hưởng thượng trao cho con trải nghiệm về một cuộc đời dễ dàng, vui thỏa. Vì thế, con may mắn gặp muôn triệu lần. Con đã trở thành con của Thượng Đế, Đấng ban tặng vận may, nghĩa là con đã đạt được quyền đối với toàn bộ vận may.

Người đời trao những lời chúc mừng đặc biệt vào những ngày đặc biệt. Các con nhận được những lời chúc mừng có phải chỉ cho năm mới thôi không? Sau ngày mừng Một, khi đã sang ngày mừng Hai, liệu những lời chúc tụng có kết thúc không? Với các con, mọi khoảnh khắc đều luôn đặc biệt. Thời kỳ Chuyển giao là thời kỳ đặc biệt, thời kỳ của những lời chúc tụng. Hàng ngày vào giờ Amrit Vela, con đều nhận được những lời chúc mừng từ Cha phải không? Ngày này đang được kỷ niệm nhân dịp năm mới, trên danh nghĩa, nhưng hãy luôn nhớ rằng từng khoảnh khắc đều là khoảnh khắc vui thỏa. Có niềm vui thích và không gì khác ngoài niềm vui thích. Con trải nghiệm được tất cả mọi niềm vui của cả Chu kỳ trong cuộc đời này bởi vì trải nghiệm niềm vui thích trong cuộc gặp gỡ với Cha trao cho con trải nghiệm có thẩm quyền đối với vương quốc và thẩm quyền trở nên xứng đáng được thờ phụng trong suốt cả Chu kỳ. Chính vào lúc này mà con có kiến thức về cả hai – xứng đáng được thờ phụng và xứng đáng trị vì. Thế nên giờ đây con mới trải nghiệm được niềm vui.

Năm nay con sẽ làm gì? Con sẽ mang đến điều mới mẻ phải không? Năm nay phải được tổ chức như là năm của lễ hội. Con có đang nghĩ “Chúng ta sẽ tapasya, hay chúng ta sẽ tổ chức lễ hội tung búng đây?”.

- ◆ Tapasya chính là lễ hội lớn nhất đấy con, bởi vì đằng nào con cũng không thực hành hatha yoga nữa.
- ◆ Tapasya nghĩa là nếm trải được niềm vui thích cùng với Cha – niềm vui của cuộc gặp gỡ, niềm vui của mọi thành tựu, niềm vui trải nghiệm được sự gần gũi, cận kề và niềm vui của trạng thái ngang bằng.

Thế nên đây chính là tổ chức lễ hội, phải không? Con sẽ không tổ chức lễ mừng hoành tráng cho phục vụ, nhưng bầu không khí tapasya sẽ lôi kéo các linh hồn và cuốn hút họ đến với Baba thậm chí còn nhiều hơn việc tổ chức lễ với bài thuyết giảng.

- ◆ Tapasya là thanh nam châm tâm linh khiến cho mọi linh hồn nếm trải được bình an và sức mạnh từ đằng xa.

Con sẽ mang đến điều mới mẻ nào ở bản thân mình? Đấy là điều mới mẻ mà mọi người đều yêu thích. Thế nên hãy luôn tự kiểm tra bản thân “Hôm nay, mình đã mang được điều đặc biệt cụ thể nào vào tâm trí mình, nghĩa là vào sức mạnh suy nghĩ của mình? Và việc phục vụ thông qua tâm trí, nghĩa là thông qua phương pháp trao lời chúc tốt lành và tình cảm trong sáng cho những linh hồn khác, đã gia tăng đến mức độ nào?”. Nghĩa là “Tôi đã mang được điều mới mẻ nào vào trạng thái hưởng thụ của mình?”. Cùng với điều đó, tôi đã mang điều mới mẻ – là sự ngọt ngào, mãn nguyện và sự dễ dàng – vào lời nói của mình đến mức độ nào?”. Lời nói của linh hồn Brahmin không phải là lời nói bình thường. Hãy để cho bản thân con và những

linh hồn khác đều có trải nghiệm về sự ngọt ngào, mãn nguyện và dễ dàng thông qua lời nói của con. Như thế còn được biết đến là sự mới mẻ.

Đồng thời, sự mới mẻ trong mọi hành động nghĩa là mọi hành động nên trao đi trải nghiệm về thành tựu cho bản thân và cho những linh hồn khác. Nên có trải nghiệm về hoa trái tức thì, cũng như sự tích lũy hoa trái từ hành động cho tương lai. Hiện tại, hãy trải nghiệm về sự hài lòng (biểu hiện của hạnh phúc) và sức mạnh – như là hoa trái tức thì – và hãy trải nghiệm sự tích lũy cho tương lai. Rồi con sẽ không ngừng thấy bản thân mình đầy ắp và trọn vẹn. Hãy để cho hạt giống hành động chứa đầy trong đó cái cây thành tựu, nó chớ nên rỗng không. Linh hồn mà đầy ắp một cách tự nhiên thì có được niềm hân hoan say sưa tâm linh. Con đã thực hiện những hành động mới mẻ như thế chưa? Cùng với điều đó, con phải mang điều mới mẻ nào vào trong các mối quan hệ và mối liên hệ của con đây?

Năm nay, con nên trải nghiệm ý thức là chủ nhân trao tặng, con của Đấng ban tặng. Dù con bước vào mối quan hệ, mối liên hệ với linh hồn Brahmin hay linh hồn bình thường, thì linh hồn ấy cũng nên trải nghiệm được thành tựu từ chủ nhân trao tặng. Họ có thể nhận được lòng can đảm, họ có thể nhận được lòng hăng hái, nhiệt tình, họ có thể nhận được bình an hoặc sức mạnh, họ có thể dễ dàng tiến bộ hay nhận được hạnh phúc – họ nên tìm thấy cách thức dễ dàng để trải nghiệm mình trưởng thành trong trải nghiệm của chính họ. Con phải trao thứ này hay thứ khác cho mỗi linh hồn. Con không được phép nhận, mà phải trao đi. Việc nhận hòa tan trong việc trao. “Tôi, linh hồn, phải là chủ nhân trao tặng”. Theo cách này, con phải mang đến sự mới mẻ trong việc trở nên giống hệt như Cha trong bản tính và tâm ấn của con. Chớ nên có ý thức “bản tính của tôi”. Bản tính của Cha chính là bản tính của tôi. Tâm ấn của Brahma chính là tâm ấn

của Brahmin. Theo cách này, hãy mang điều mới mẻ vào trong bản thân con mỗi ngày, và rời thế giới mới sẽ tự động được thiết lập. Thế con đã hiểu con phải làm gì trong năm mới chưa? Hãy tổ chức lễ mừng hoàn tất những gì đã diễn ra trong năm vừa qua, và đón mừng sự ngang bằng, gần gũi của con với Baba trong hiện tại. Cũng hãy tổ chức lễ mừng cho thành công liên tục trong tương lai. Hãy tổ chức năm lễ hội này và tiếp tục bay.

Những người con hai lần nước ngoài thích ở trong trạng thái vui vẻ, phải không? Để ở trong niềm vui thích, hãy nhớ lấy hai từ: trước hết là “chấm điểm” (dot), và kế đến là “không” (not). Con biết phải nói “Không” với điều gì mà – “Maya không được phép”. Con có biết làm thế nào để nói “Không” hay không? Hay con vẫn cho phép bà ta một chút? Hãy đặt “dấu chấm hết” (dot), rồi nó sẽ trở thành “không” (not). Con có niềm hân hoan say sưa kếp phải không?

Cư dân Bharat sẽ làm gì? Bharat là vùng đất vĩ đại. Đây là khẩu hiệu của ngày nay. Những linh hồn vĩ đại của Bharat được nhớ đến như là những mahatma. Bởi vì Bharat là vĩ đại, nên người dân Bharat chính là những linh hồn vĩ đại. Thông qua sự vĩ đại vĩnh cửu của mình, các con biến Bharat thành nơi chốn của những linh hồn vĩ đại, nơi chốn của những linh hồn thánh thần trong hình dáng hữu hình. Các bức tượng sẽ kết thúc và nơi chốn của những linh hồn thánh thần sống động sẽ được hiển lộ trước mặt tất cả mọi người, phải không? Vậy nên, con không phải là những người hai lần nước ngoài và cư dân Bharat đâu, mà cả hai giờ đều là cư dân Madhuban rồi. Achcha.

Gửi đến tất cả các linh hồn ở khắp mọi nơi, những người là chủ nhân trao tặng; gửi đến những linh hồn đặc biệt liên tục nhận được lời chúc tụng từ Cha; gửi đến những linh hồn may mắn lúc nào cũng ở trong niềm vui thích; gửi đến những linh hồn vĩ đại mang sự

mới mẽ vào trong bản thân mình; gửi đến những linh hồn hướng thượng nhất sắp trở thành thiên thần và theo đó trở thành linh hồn thánh thần... nỗi nhớ niềm thương, lời chúc mừng trong từng khoảnh khắc và lời chào namaste của BapDada.

BAPDADA GẶP CÁC NHÓM

- I. Con có trải nghiệm bản thân con là linh hồn không bị chao đảo và không bị dời chuyển không? Một bên thì có biến động, còn bên kia là các con, những linh hồn Brahmin liên tục không bị chao đảo. Ngoài kia càng biến động nhiều bao nhiêu, con càng trải nghiệm trạng thái không bị chao đảo và không bị dời chuyển gia tăng từ bên trong nhiều bấy nhiêu. Dù chuyện gì xảy ra, phương pháp dễ dàng nhất để vận dụng là “Không có gì mới!”. Chẳng có gì mới. Con có bao giờ cảm thấy ngạc nhiên “Chuyện gì đang diễn ra?”, hay “Chuyện gì sẽ xảy ra?”. Có sự ngạc nhiên khi đó là chuyện mới. Nếu con chưa từng suy nghĩ về điều gì đó, con chưa từng nghe về nó, con chưa hiểu nó và nó bất ngờ xảy ra, con mới kinh ngạc. Thế nên đừng cảm thán (!), mà hãy đặt dấu chấm hết (.)

Đây là thế giới của sự hoang mang (munj), trong khi con là người ở trong niềm vui thỏa (moj). Đối với những chuyện vặt vãnh, cả thế giới sẽ nghĩ “Chúng ta có thể làm gì đây? Chúng ta có thể thực hiện việc này như thế nào?”, trong khi con luôn ở trong trạng thái vui vẻ, thoải mái, và nỗi hoang mang của con đã kết thúc. Brahmin nghĩa là vui vẻ, trong khi chiến binh nghĩa là hoang mang: lúc vui vẻ, thoải mái; lúc hoang mang, rối bời. Tất cả các con nói rằng tên của con là Brahma Kumar và Kumari, chứ con không phải là warrior (chiến binh) kumar và kumari, phải không? Con liên tục ở trong niềm hạnh phúc về vận may của mình.

Bài hát “Wah, Baba! Wah, vận may của tôi!” liên tục và tự động cất lên trong tim con. Bài hát này tự động cất lên. Con không cần bật nó lên, nó luôn được bật lên. Mọi tiếng kêu khóc trong tuyệt vọng đã chấm dứt, và giờ con nói “Wah! Wah!”. Phần đông thì kêu khóc trong nỗi tuyệt vọng, nhưng rất ít người nói “Wah! Wah!”. Vì vậy, con sẽ nhớ đến điều gì trong năm mới đây? “Wah! Wah!”. Bất cứ điều gì con nhìn thấy trước mặt mình, bất cứ điều gì con nghe được, bất cứ điều gì con nói, mọi thứ đều là “Wah! Wah”, chứ không phải là “Hai, hai” (tiếng khóc tuyệt vọng). Không phải “Ôi, chuyện gì đã xảy ra vậy?”, mà thay vào đó là “Wah! Bất cứ chuyện gì đã xảy ra đều rất tốt”. Thậm chí nếu ai đó làm điều gì tệ hại, hãy chuyển hóa điều xấu thành tốt bằng sức mạnh của con. Đây là sự chuyển hóa, phải không? Không thể có điều gì tệ hại trong cuộc đời Brahmin của con. Thậm chí nếu ai đó có phỉ báng con, người ấy đang dạy cho con bài học về sự khoan dung, nhẫn nhịn – đó cũng là sự vĩ đại của họ. Người ấy trở thành bậc thầy của con! Cuối cùng, con nhận ra con có sức mạnh khoan dung, nhẫn nhịn nhiều bao nhiêu; vậy thì chuyện đó là xấu hay tốt?

Không thể có điều gì tệ hại trong nhân quan của Brahmin. Chẳng điều gì tệ hại có thể được nghe bởi đôi tai của Brahmin. Đây là lý do vì sao cuộc đời Brahmin là cuộc đời vui vẻ, thoải mái. Nếu khoảnh khắc này đó là điều tệ hại và khoảnh khắc tiếp theo đó là điều tốt đẹp, thì không thể có sự vui vẻ, thoải mái. Con liên tục có niềm vui và chẳng điều gì ngoài niềm vui. Trong cả Chu kỳ, Brahma Kumar và Kumari là hướng thượng. Ngay cả những linh hồn thánh thần cũng chẳng là gì so với Brahmin. Hãy luôn duy trì lòng hăng hái, nhiệt tình này. Hãy liên tục hạnh phúc và giữ cho người khác cũng liên tục hạnh phúc. Giữ mình hạnh phúc và giữ cho người khác hạnh phúc. Đừng nói “À, dù gì tôi cũng hạnh phúc”. Không.

“Tôi cũng giữ cho mọi người hạnh phúc nữa”. “Dù gì tôi cũng hạnh phúc” là sự ích kỷ. Công việc phục vụ của Brahmin là gì? Con trao kiến thức để mang lại hạnh phúc.

2. Dù cho có bao nhiêu linh hồn hướng thượng trên thế giới được nhớ đến, thì con vẫn hướng thượng hơn họ rất nhiều. Giờ Cha thuộc về con. Vì vậy, con đã trở nên thật hướng thượng! Con đã trở nên hướng thượng nhất. Hãy luôn giữ trong nhận thức của con rằng Người Cha cao quý nhất đã làm cho con trở thành linh hồn hướng thượng nhất. Ánh nhìn của con đã trở nên thật hướng thượng, thái độ của con đã trở nên thật hướng thượng. Mọi thứ đã thay đổi. Bây giờ, nếu con nhìn vào bất kỳ ai, con nhìn vào họ với ánh nhìn ý thức linh hồn và thái độ của con dành cho mọi người đã tràn đầy cảm nhận muốn mang lại lợi ích cho họ. Cuộc đời Brahmin nghĩa là ánh nhìn và thái độ của con đã trở nên hướng thượng đối với mọi linh hồn.
3. Con có trải nghiệm con là ngôi sao thành công không? Ở đâu có mọi sức mạnh, thì thành công chính là quyền sinh ra đã có của con. Dù con thực hiện nhiệm vụ nào, dù đó là nhiệm vụ kiếm sống cho cơ thể hay cho công việc phục vụ của Thượng Đế, trước khi thực hiện nhiệm vụ ấy, hãy có niềm tin này. Có niềm tin là điều tốt, nhưng hãy trở thành linh hồn có trải nghiệm thực tế và duy trì niềm tin, niềm hoan say sưa của con.

Mọi sức mạnh là phương cách dễ dàng để có được thành công trong cuộc đời Brahmin này. Con là chủ nhân của tất cả các sức mạnh. Vì vậy, bất kỳ sức mạnh nào con ra lệnh cho chúng vào bất cứ lúc nào, nó hiện diện ngay trước mặt con. Một số người phục vụ trở nên sẵn sàng cho công việc phục vụ mỗi khi con ra lệnh cho họ; tương tự như vậy, hãy

để cho mọi sức mạnh phục tùng theo mệnh lệnh của con. Con càng yên vị trên chiếc ghế chủ nhân toàn năng, mọi sức mạnh sẽ càng phục tùng theo mệnh lệnh của con. Khi con bước ra khỏi chiếc ghế nhận thức này, dù chỉ một chút, các sức mạnh sẽ không tuân theo mệnh lệnh của con. Với những người phục vụ cũng thế, một số thì tuân lệnh, trong khi số khác thì gây ra một chút rắc rối. Vì vậy, mọi sức mạnh của con hành xử như thế nào trước mặt các con? Chúng có vâng lời không, hay chúng xuất hiện trễ một chút? Giống như các cơ quan thể lý hoạt động theo mệnh lệnh của con mỗi khi con bảo chúng làm điều gì đó, tương tự như vậy, những sức mạnh tinh tế này cũng nên vận hành theo mệnh lệnh của con. Hãy kiểm tra “Trong suốt cả ngày, tất cả các sức mạnh này có tuân phục theo mệnh lệnh của tôi không?”. Bởi vì nếu những sức mạnh này tuân phục theo mệnh lệnh của con kể từ bây giờ, con sẽ có thể đạt được thành công vào lúc cuối. Việc thực hành này trong suốt một thời gian dài là cần thiết để mang lại thành công. Vì vậy, trong năm mới, hãy có sự thực hành đặc biệt: làm cho mọi thứ hoạt động theo mệnh lệnh của con, bởi vì con muốn có được vương quốc thế giới, phải không? Trước khi nhận được quyền trị vì thế giới, hãy có quyền trị vì đối với bản thân.

Niềm tin và niềm hân hoan say sưa đang trao cho mỗi đứa con trải nghiệm về trạng thái bay. Những đứa con hai lần nước ngoài thật là may mắn bởi vì con đã đến vào khoảng thời gian của trạng thái bay. Con đã không phải chạt vạt để mà leo lên. Tilak chiến thắng liên tục tỏa sáng trên vầng trán của con. Tilak chiến thắng này sẽ làm cho người khác nhận được hạnh phúc bởi vì gương mặt của linh hồn chiến thắng thì luôn vui tươi. Nhìn thấy gương mặt tươi vui của con, mọi người sẽ bị thu hút bởi niềm hạnh phúc ấy, bởi vì các linh hồn trên thế giới đang tìm kiếm hạnh phúc. Vì

vậy, khi họ nhìn thấy vẻ lấp lánh của niềm hạnh phúc trên gương mặt con, bản thân họ cũng trở nên hạnh phúc. Họ sẽ nhận ra con đã trải nghiệm được thành quả nào đó. Khi con càng tiến bộ, gương mặt với vẻ thu hút của niềm hạnh phúc ở con sẽ mang các linh hồn đến gần. Không ai sẽ có thời gian lắng nghe nữa, vì vậy gương mặt con sẽ phục vụ những linh hồn ấy trong vòng một giây. Khi con nhìn thấy tình yêu thương và niềm hạnh phúc ấy, con đã trở thành Brahmin, phải vậy không? Vì vậy, con phải thực hiện loại hình phục vụ này trong năm tapasya này đây.

4. Con có phải là linh hồn hợp tác, luôn ổn định trong trạng thái thuộc về một Người Cha, không ai khác không? Thật dễ dàng nhớ đến một Đấng duy nhất, trong khi khó mà nhớ đến nhiều người. Có thật nhiều hạnh phúc trong việc cho qua đi sự mở rộng và ở trong trải nghiệm thuộc về cốt lõi, thuộc về một Người Cha. Hạnh phúc là quyền sinh ra đã có của con; đây là kho báu của Người Cha, vì vậy kho báu của Cha chính là quyền sinh ra đã có của những đứa con. Khi kho báu thuộc về con, con tự hào nó là của con. Vậy thì con nhận được kho báu từ ai đây? Từ Người Cha bất diệt. Vì vậy, bất cứ thứ gì Người Cha bất diệt trao thì sẽ là bất diệt. Niềm hân hoan say sưa của kho báu bất diệt thì bất diệt. Không ai có thể tước mất niềm hân hoan say sưa này của con, và nó không phải là kiểu hân hoan say sưa sẽ gây ra tổn hại. Đây là kiểu hân hoan say sưa mang đến cho con thành quả. Niềm hân hoan say sưa khác khiến cho con mất đi thành quả. Vì vậy, con liên tục nhớ đến ai? Một Người Cha, không ai khác. Nếu có bất kỳ người thứ hai hoặc thứ ba nào, sẽ có xung đột, trong khi chỉ có một Người Cha thôi, con sẽ có trạng thái liên tục. Cảm thấy thật tốt khi tan hòa vào tình yêu của một Đấng duy nhất bởi vì hình dáng nguyên thủy của linh hồn là liên tục.

Lời chúc mừng cho sự khởi đầu đầy hứa hẹn của năm mới vào thời khắc giã biệt

Lời chúc mừng cho mọi khoảnh khắc tràn đầy lòng hăng hái, nhiệt tình mới, đặc biệt gửi đến tất cả những đứa con may mắn và đáng yêu từ khắp mọi nơi. Con chính là viên kim cương và cuộc đời con cũng là kim cương, vì vậy hãy luôn có buổi sáng kim cương (diamond morning), buổi tối kim cương (diamond evening), đêm kim cương (diamond night). Với phương pháp này, con sẽ nhanh chóng thiết lập nên vương quốc của mình, rồi cai trị ở đó. Con sẽ yêu vương quốc của mình mà, phải không? Vì vậy, giờ hãy mang vương quốc đến thật nhanh và cai trị nó. Con có thể nhìn thấy vương quốc của mình ở ngay trước mặt, phải không?

Giờ hãy trở thành thiên thần, sau đó trở thành thánh thần. Gửi đến tất cả những đứa con ở khắp mọi nơi, đặc biệt chấp nhận tình yêu và nỗi nhớ nhung gấp muôn triệu lần. Những ai từ nước ngoài và những ai từ vùng đất này có lòng hăng hái, nhiệt tình rất tốt cho tapasya; ở đâu có tapasya, công việc phục vụ tự động được thực hiện. Lời chúc mừng dành cho sự thành công liên tục. Mỗi người các con phải cho thấy điều mới mẻ mà cả thế giới phải nhìn vào con. Hãy trở thành ngọn hải đăng của sự mới mẻ. Achcha. Mỗi người các con hãy chấp nhận tình yêu thương, nỗi nhớ nhung và lời chúc mừng này.

Blessing:

Mong con giữ mình nhẹ nhàng với suy nghĩ thanh khiết và Bằng hữu của con, nhảy múa trong niềm hạnh phúc như là thiên thần.

Đối với con, Brahmin, murli mỗi ngày chính là suy nghĩ thanh khiết. Con nhận được rất nhiều suy nghĩ thanh khiết vào mỗi buổi sáng từ Người Cha. Hãy giữ cho trí tuệ con bạn rộn với những suy nghĩ thanh khiết này và liên tục ở trong sự bầu bạn của Cha, rồi con sẽ trở nên nhẹ nhàng và liên tục nhảy múa trong niềm hạnh phúc. Cách dễ dàng để giữ mình hạnh phúc là liên tục nhẹ nhàng. Suy nghĩ thanh khiết thì nhẹ nhàng, còn suy nghĩ lãng phí thì nặng nề, vì vậy hãy liên tục giữ mình bầu bạn với suy nghĩ thanh khiết, giữ mình nhẹ nhàng và liên tục nhảy múa trong niềm hạnh phúc, rồi con sẽ được gọi là thiên thần.

Slogan:

Biểu hiện cho sự nuôi dưỡng đầy yêu thương của Thượng Đế chính là cuộc đời yogi dễ dàng.

*** OM SHANTI ***

LINH HỒN TAPASWI THÀNH CÔNG LÀ LINH HỒN CÓ NHÂN CÁCH THANH KHIẾT VÀ SỰ ĐƯỜNG BỆ TỪ SỰ THANH KHIẾT

AVYAKT MURLI 04/12/1991

Hôm nay, sự tưởng nhớ của các tapaswi ở khắp nơi đang tiến đến BapDada. Một số con đang tổ chức cuộc gặp gỡ trực tiếp trong hình thể hữu hình, như là một sự đền đáp cho sự tưởng nhớ của chúng; còn một số con đang trải nghiệm sự tưởng nhớ và cuộc gặp gỡ trong dạng thức tinh tế. BapDada đang ngắm nhìn các con trong mỗi dạng thức.

Hôm nay, vào giờ Amrit Vela, BapDada đã nhìn thấy hình dạng tapasya thực tiễn của các con. Mỗi con đang thực hiện tapasya tương ứng với nỗ lực của mình. Tất cả đều có mục tiêu và lòng nhiệt tình cho việc này. Tất cả đều là những tapaswi, vì nét đặc trưng của cuộc đời Brahmin là tapasya.

- ◆ Tapasya nghĩa là đắm chìm trong tình yêu sâu sắc dành cho Đấng duy nhất.

Có rất ít tapaswi thành công, nhưng có rất nhiều tapaswi đang nỗ lực. Dấu hiệu của một tapaswi thành công đó là

từ gương mặt và tính cách của mình, nhân cách thanh khiết và sự đường bệ từ sự thanh khiết sẽ không ngừng được trải nghiệm rõ nét.

- ♦ Tapasya nghĩa là ngay cả dấu vết của sự ô trọc trong suy nghĩ, lời nói, hành động và các mối quan hệ, mối liên hệ cũng bị phá hủy, nghĩa là tên gọi và dấu vết của nó kết thúc.

Khi sự ô trọc đã kết thúc, sự hoàn tất này được gọi là trạng thái hoàn thiện. Tapaswi thành công nghĩa là nhân cách thanh khiết và sự đường bệ từ sự thanh khiết nên liên tục được trải nghiệm trong mọi lời nói, mọi hành động của con, thông qua ánh nhìn cũng như thái độ của con.

Thanh khiết không chỉ là tịnh dục. Thanh khiết hoàn toàn nghĩa là không chạm đến bất kỳ một thói tật nào ngay cả trong suy nghĩ. Cũng như trong cuộc đời Brahmin, con xem bất kỳ sự cuốn hút nào hay sự sờ chạm nào đều là ô trọc, hết như vậy, nếu tâm trí hay trí tuệ bị cuốn hút, bị chạm đến bởi một suy nghĩ nhuộm màu thói tật, thì nó cũng bị xem là ô trọc. Những ai có nhân cách thanh khiết, những ai có sự đường bệ từ sự thanh khiết sẽ không chạm vào thứ gì xấu xa, dù là thông qua tâm trí hay trí tuệ của họ, bởi vì là một tapaswi thành công nghĩa là trở thành Vaishnav thực thụ (Vaishnav là linh hồn thuộc về dòng tộc Vishnu). Các Vaishnav không bao giờ chạm vào thứ gì xấu xa. Phương pháp của họ thì liên quan đến phương diện vật chất, trong khi với các con, những linh hồn Vaishnav Brahmin, đó là khía cạnh tinh tế. Không chạm vào bất cứ thứ gì xấu xa thì chính là tapasya. Hấp thụ hay tiếp nhận thứ gì đó nghĩa là lượm nhặt nó, đấy là phương diện rất thô, còn các con thậm chí không chạm vào nó kể cả trong suy nghĩ. Đấy mới được gọi là trở thành Vaishnav thực thụ.

Chỉ ở trong tưởng nhớ vào giờ tưởng nhớ thôi thì không được gọi là tapasya. Tapasya nghĩa là bản thân trải nghiệm được nhân cách thanh khiết và sự đờng bệ từ sự thanh khiết, đồng thời cũng trao được trải nghiệm ấy cho người khác. Những tapaswi thành công nghĩa là những linh hồn trở thành những linh hồn vĩ đại, đặc biệt. Những linh hồn đặc biệt và những linh hồn vĩ đại được gọi là những nhân vật nổi tiếng của xứ sở ấy, hay những nhân vật nổi tiếng của thế giới. Nhân cách thanh khiết nghĩa là có sự vĩ đại và đặc biệt trong từng hành động. Nhân vật nổi tiếng là người lúc nào cũng bận rộn trong việc phục vụ bản thân và phục vụ người khác, nghĩa là con không lãng phí năng lượng, thời gian và suy nghĩ của mình, mà con sử dụng chúng một cách xứng đáng. Linh hồn như thế được gọi là người có nhân cách.

Những ai có nhân cách như thế chẳng bao giờ để tâm trí hay trí tuệ của mình vương bận vào những chuyện vặt vãnh. Thế nên trước mặt các con, những linh hồn hướng thượng, những thứ ô trọc là lớn hay nhỏ nào? Vậy nên, là một tapaswi nghĩa là không thấy trong khi nhìn và không để lọt tai trong khi nghe những điều như vậy. Con đã thực hành được như thế chưa? Con đã thực hành tapasya như thế chưa? Hay con lại nghĩ “Con có muốn nhìn đâu, nhưng mà nó cứ lọt vào mắt con”, “Con có muốn nghe đâu, nhưng mà nó cứ lọt vào tai con”? Khi con không có bất cứ mối liên hệ nào với thứ gì đó, con không hề thấy nó ngay cả khi đang nhìn nó. Nếu con nhìn thấy thứ gì đó trong khi đang dạo bộ, con làm gì nào? Nếu nó không khiến cho con bận tâm, ngay cả trong khi đang nhìn nó, con cũng không thấy nó phải không? Con xem đấy chỉ là những cảnh ven đường, và vượt thoát khỏi chúng, phải không? Hết như thế, nếu con nghe điều gì đó hay nhìn thấy điều gì đó, nếu nó chẳng có ích gì cho con, trong khi nghe, con không để nó lọt tai, trong khi nhìn, con không thấy nó. Nếu con hấp thụ nó vào trong tâm trí hay trí tuệ của mình, nghĩ rằng “Nó như thế này, nó như thế kia”, như

vậy được xem là chạm vào lăng phí, như thế là xấu. Thế nghĩa là con chưa phải là Vaishnav thực thụ, trọn vẹn. Nếu có phần trăm thấp hơn trong nhân cách thanh khiết, nghĩa là có phần trăm thấp hơn trong tapasya. Con đã hiểu tapasya nghĩa là gì chưa?

Hãy tự kiểm bản thân con với phương pháp này. Trong suốt Năm Tapasya, con có trải nghiệm được dạng thức thực tiễn của nhân cách thanh khiết không? Nhân cách không bao giờ có thể bị che giấu, chắc chắn nó được nhìn thấy rõ ràng. Con đã thấy Brahma Baba lúc sinh thời, cũng như trước đây con từng trải nghiệm nhân cách thanh khiết của ông ấy rất rõ ràng, con đã trải nghiệm dấu hiệu này của tapasya, thế thì giờ đây những người khác cũng nên trải nghiệm được điều này thông qua con. Con có thể trao đi trải nghiệm thông qua cả gương mặt lẫn tính cách của con. Ngay cả bây giờ, nhiều người cũng đã trải nghiệm được điều này, nhưng hiện giờ con nhất định phải lan tỏa trải nghiệm này ra những người khác thông qua chính bản thân con. Hôm nay, Baba đã nói với con về nhân cách. Baba sẽ nói với con về sự đường bệ vào lúc khác.

Các con đã đến để tổ chức cuộc gặp gỡ. BapDada cũng đã đến trong một cơ thể hữu hình giống như cơ thể của các con để tổ chức cuộc gặp gỡ. Người phải trở nên giống như các con. Vì các con là hữu hình, cho nên Cha cũng phải nhận lấy sự trợ giúp của một cơ thể hữu hình. Thế nhưng thật ra con có phải thay đổi từ hữu hình thành tinh tế không, hay tinh tế phải trở thành hữu hình? Luật nói thế nào? Con muốn trở nên tinh tế (avyakt), phải không? Đã vậy, sao con lại còn mang tinh tế (avyakt) vào hữu hình? Vì con cũng phải trở nên tinh tế, sao con không để tinh tế cứ là tinh tế đi? Hãy tiếp tục gia tăng trải nghiệm về cuộc gặp tinh tế. Đúng theo Vô kịch, tinh tế cũng bị trói buộc bởi Vô kịch để đến trong hình dạng hữu hình. Thế nhưng, theo hoàn cảnh, trải nghiệm về cuộc gặp tinh tế sẽ rất hữu ích. Vì vậy, hãy

làm cho trải nghiệm này thật rõ ràng và dễ dàng để con trải nghiệm được cuộc gặp gỡ tinh tế hết như cách con trải nghiệm cuộc gặp hữu hình vậy. Con đã hiểu chưa? Vào lúc ấy, đừng nói là con đã quen gặp gỡ trong hình dáng hữu hình mất rồi. Con nên có khả năng tổ chức cuộc gặp gỡ tương ứng với thời gian. Con đã hiểu chưa?

Dù tất cả các con từ đâu đến, hiện tại, tất cả các con đều là cư dân Madhuban, hay con xem mình là cư dân của Maharashtra hoặc cư dân của Orissa? Về nguyên thủy, các con vốn là cư dân Madhuban. Các con đã đi đến những nơi khác nhau vì phục vụ mà thôi; Brahmin chính là cư dân Madhuban. Con đã đi đến nơi phục vụ của con, vì vậy chớ bao giờ xem nơi phục vụ của con là nơi chốn của con. Nhiều con được bảo là hãy thay đổi nơi chốn đi, và chúng đáp rằng “Không đâu ạ, hãy gửi chúng con đến Punjab, hoặc gửi chúng con đến Orissa”. Con vốn từ Punjab và Orissa, hay con từ Madhuban vậy? Thế sao con lại nói con đến từ Punjab, rằng chỉ nên gửi con đến Punjab mà thôi? “Chúng con đến từ Gujarat, thế nên hãy gửi chúng con đến Gujarat”. Con có sẵn sàng thay đổi nơi chốn của mình không? Tất cả các giáo viên đã sẵn sàng chưa? Nếu bất kỳ ai trong các con được bảo hãy thay đổi, liệu con có sẵn sàng không? Nhìn mà xem, Dadi đang trao chúng nhận “Không” cho tất cả các con này. Được rồi, việc này sẽ được thực hiện trong tháng Tu.

Chỉ những ai đã sẵn sàng thay đổi mới nên đến tổ chức cuộc gặp với Baba. Khi con quay trở lại trung tâm của mình, con sẽ không tự hỏi “Nếu mình không ở đây, chuyện gì sẽ xảy ra với linh hồn này? Chuyện gì sẽ xảy ra với mình đây?”. Con sẽ né đi một chút. Con ao ước nhận được giải thưởng tapasya từ BapDada, và con cũng ước ao được trao cho BapDada một giải thưởng tapasya. Hay con chỉ muốn nhận mà thôi? Tất cả các con nên đến sau khi đã dâng nọp: đã dâng nọp xong ở trung tâm rồi. Con có

bất kỳ gắn kết nào với tòa nhà mới không thể? Con đã tốn bao công sức xây dựng nó, phải không? Nơi nào có ý thức “của tôi”, nơi ấy tapasya được gọi là gì? Tapasya nghĩa là “của Cha” và phá vỡ tapasya nghĩa là có ý thức “của tôi”. Con đã hiểu chưa?

Tất cả các con ở đây đều là những giáo viên rất trẻ, vì vậy con sẽ nói “Có vấn đề gì đâu ạ, chúng con sẽ chuyển từ đây đến chỗ đó ạ”. Thế nhưng, những đứa con lâu năm hơn lại phải ngẫm nghĩ một chút. Achcha. Những học trò ở trung tâm có thể đang nghĩ “Có lẽ giáo viên của mình sẽ đi”. Tất cả các con có luôn luôn sẵn sàng không? Có sẵn sàng đến mức bất kỳ ai cũng có thể đi bất kỳ nơi đâu? Hay con nói rằng con chỉ muốn mỗi giáo viên ấy thôi? Những ai nghĩ rằng mình vui lòng với bất cứ giáo viên nào thì giờ tay lên xem! Cảnh tượng này bây giờ sẽ được ghi lại trên TV. Hãy ghi hình tất cả mọi người trên TV, rồi chúng ta sẽ xem. Đây sẽ là đề thi trong bài thi cuối cùng: là người phá bỏ gắn kết và là hiện thân của tưởng nhớ. Ai ai cũng phải sẵn sàng cho bài thi cuối cùng. Thế con sẽ tập dượt cho bài thi này chứ? Những người đứng đầu các vùng cũng sẽ được luân chuyển. Các Pandava cũng sẽ được luân chuyển. Đàng nào thì có thứ gì là của con đâu! Có gì không? BapDada đã trao nó, rồi BapDada lấy nó đi thôi. Achcha. Tất cả các con đều luôn luôn sẵn sàng. Chúc mừng tất cả các con vì đã giờ tay.

Gửi đến những linh hồn tapaswi thành công ở khắp mọi nơi; gửi đến những ai liên tục duy trì nhân cách thanh khiết; gửi đến những ai liên tục duy trì nhân cách thanh khiết và sự đường bệ từ sự thanh khiết; gửi đến những linh hồn Vaishnav liên tục trọn vẹn, thực thụ; gửi đến những linh hồn chuyển hóa thế giới, những người liên tục tự chuyển hóa bản thân tương ứng với thời gian; gửi đến những yogi kiên định, những yogi dễ dàng, những yogi tự nhiên; gửi đến những linh hồn vĩ đại... nỗi nhớ niềm thương và lời chào namaste từ BapDada.

BAPDADA GẶP CÁC NHÓM

Tất cả các con có trải nghiệm mình là linh hồn tapaswi không? Tapasya nghĩa là thuộc về một Người Cha, không ai khác. Có như vậy không, hay là giờ đang có người khác? Có người nào không, hay có sự phè phỡn nào không? Không có ai ngoại trừ Người Cha chứ? Hay là vẫn có một chút gắn kết? Phục vụ với vai trò là công cụ là chuyện khác, nhưng ở đâu có gắn kết – với con người hoặc với tài sản sở hữu – dấu hiệu cho sự gắn kết đó là trí tuệ con chắc chắn sẽ bị lôi kéo đến đó. Tâm trí con chắc chắn sẽ lao đến đó. Vì vậy, hãy kiểm tra tâm trí và trí tuệ con lang thang đi đâu trong suốt cả ngày. Tâm trí và trí tuệ con không đi đâu khác ngoài Người Cha và công việc phục vụ, phải không? Nếu nó đi hoang, đó là gắn kết.

Khi con tương giao với người khác, sự tương giao ấy nên diễn ra với vai trò là người được ủy thác; không là “của tôi”, mà là “của Người”. “Đây là công việc của tôi. Tôi phải quán xuyến nó. Đây là trách nhiệm của tôi”. Con có bao giờ nói điều này? “Tôi có thể làm gì? Đó là trách nhiệm của tôi, phải không? Vì vậy, tôi phải làm tròn nó, phải không? Tôi phải thực hiện nó”. Con có bao giờ nói như thế này không? “Của Người” được dâng nộp cho Người, vậy thì làm thế nào lại có thể có ý thức “của tôi” được chứ? Vì vậy, con không thể nói “Tôi phải quán xuyến mọi thứ. Tôi phải thực hiện. Việc đó là của tôi và tôi phải hoàn thành”. Ngay khi con nói “của tôi”, nó trở thành gánh nặng. Đó là việc “của Cha” và Cha sẽ thực hiện; còn tôi chỉ là công cụ, vì thế con giữ mình nhẹ nhõm.

Con không có thói quen mang vác gánh nặng, phải không? Con đã mang vác gánh nặng trong suốt 63 kiếp rồi, phải không? Nhiều người có thói quen mang vác nặng. Họ không thể ở yên mà không mang vác nặng. Họ bị cưỡng buộc bởi chính thói

quen của mình. Tin nó là “của tôi” nghĩa là mang vác gánh nặng. Con có hiểu không? Con có giữ lại một ít, nghĩ rằng nó sẽ hữu ích vào lúc cần không? Các Pandava có giữ lại một ít tiền túi, một ít tiền trong tài khoản ngân hàng không? Đừng có một chút xíu ý thức “của tôi” nào. Nói “của tôi” nghĩa là trở nên dơ bẩn. Ở đâu có ý thức “của tôi”, chắc chắn sẽ có sự dơ bẩn của thói tật. Chuyện gì sẽ xảy ra khi con nói “của Người” (tera)? Con sẽ không bị kéo xuống, mà con sẽ tiếp tục bơi (terna). Con thích bơi mà, phải không? Vì vậy, tapasya nghĩa là “của Người”, không phải “của tôi”. Achcha.

Đây là Eastern Zone (các bang miền Đông). Mặt trời thì mọc ở hướng Đông. Vì vậy, ký ức về sự bầu bạn của Cha với Eastern Zone là mặt trời liên tục tỏa sáng ở đó. Tất cả các con đều thành công trong tapasya của mình, phải không? Con có thỏa mãn với tapasya của con không? Con có thỏa mãn với tám biểu đồ của con không? Hay là bây giờ con mới trở nên như thế? Đây cũng là món quà (gift), là chiếc thang máy/sự nâng đỡ (lift). Chẳng tốn kém chi phí cho món quà này; con không cần gắng sức vất vả để mua. Một đàng là nỗ lực của con, đàng khác là nhận được món quà đặc biệt từ Người Cha. Vì vậy, Năm Tapasya chính là món quà – món quà là sự trải nghiệm dễ dàng. Con có thể thực hành nhiều bao nhiêu con muốn. Nó đòi hỏi nỗ lực chỉ trên danh nghĩa, và con có thể đạt được thành quả nhiều hơn. Ngay cả lúc này, vẫn còn ít thời gian; năm nay vẫn chưa kết thúc. Con có thể nhận bất cứ điều gì con muốn ngay lúc này. Do đó, hãy để mặt trời thành công mọc lên từ hướng Đông!

Tất cả các con có liên tục hạnh phúc không? Hay là con trở nên bất hạnh khi chuyện vặt vãnh xảy ra? Niềm hạnh phúc của con có tiếp tục gia tăng không? Nó không suy giảm, phải không? Con có phải là người chinh phục Maya không, hay Maya cho con thấy sắc màu của bà ta? Dù cho bà ấy có phô diễn bao nhiêu sắc

màu, thì con chính là chúa tể của Maya – “Maya là tạo vật và tôi là chủ nhân sáng tạo”. Vì vậy, hãy theo dõi trò chơi, nhưng đừng bị đánh bại trong trò chơi. Dù Maya có phô diễn cho con thấy bao nhiêu trò, con chỉ cần giữ mình là người quan sát và theo dõi mọi thứ của Maya như là trò tiêu khiển. Đừng bị đánh bại trong khi theo dõi. Tiếp tục quan sát nó với sự tách rời.

Tất cả các con có phải là người tiến về phía trước trong tapasya và nhận được quà không? Công việc phục vụ đang diễn ra tốt chứ? Con đang bay với nỗ lực của mình và cũng đang bay trong cả việc làm phục vụ. Tất cả các con đều là hạng nhất. Luôn giữ mình là hạng nhất, đừng trở thành hạng hai. Nếu con giữ mình là hạng nhất, con sẽ trở thành một phần của triều đại Mặt trời; còn nếu con đi vào hạng hai, con sẽ trở thành một phần trong triều đại Mặt trăng. Những ai ở trong số hạng đầu tiên thì sẽ là người chinh phục Maya. Con không có vấn đề, không có thắc mắc, không có điểm yếu. Số hạng đầu nghĩa là trở thành người nỗ lực nhanh. Những ai đang nỗ lực nhanh thì không thể bị bỏ lại đằng sau. Luôn nhớ rằng con là người quan sát tách rời và là bạn đồng hành của Người Cha.

Blessing:

Mong con là người phục vụ thật sự, gieo hy vọng cho những ai cảm thấy tuyệt vọng bằng cách liên tục duy trì lòng nhiệt tình.

Brahmin nghĩa là người bay và làm cho người khác bay trong cuộc đời tràn đầy lòng nhiệt tình. Brahmin không bao giờ cảm thấy tuyệt vọng bởi vì nghề của họ là gieo hy vọng cho những ai tuyệt vọng. Đây chính là phục vụ thật sự. Lòng nhiệt tình của những người phục vụ thật sự không bao giờ

có thể suy giảm. Nếu con có lòng nhiệt tình, con sẽ có niềm vui sống trong cuộc đời này. Giống như khi việc hít thở của con diễn ra bình thường, con được bảo là có sức khỏe tốt, tương tự như vậy, cuộc đời Brahmin nghĩa là luôn luôn nhiệt tình, không tuyệt vọng.

Slogan:

Đề quá khứ là quá khứ, rút ra bài học từ quá khứ và cẩn thận trong tương lai.

*** OM SHANTI ***

NỀN TẢNG ĐỂ LÀM CHO CUỘC ĐỜI CON TRÀN NGẬP TÌNH YÊU THƯƠNG TRONG NHIỀU KIẾP LÀ TÌNH YÊU CỦA THƯỢNG ĐẾ TRONG KIẾP NÀY

AVYAKT MURLI | 3/02/1992

Hôm nay, BapDada, Đấng vỗ về những trái tim, Đại dương của mọi sức mạnh và Đại dương của tình yêu đích thực, đã đến để gặp gỡ những đứa con gần gũi, cực kỳ đáng yêu của Người.

Cuộc gặp gỡ của tình yêu thương này là cuộc gặp gỡ độc đáo. Đã từng có nhiều cuộc gặp gỡ của tình yêu thương từ lúc bắt đầu thời kỳ Vàng cho đến cuối thời kỳ Sắt. Tuy nhiên, cuộc gặp gỡ của tình yêu thương này chỉ diễn ra vào thời kỳ Chuyển giao.

- ◆ Cuộc gặp gỡ này là cuộc gặp gỡ của linh hồn.
- ◆ Cuộc gặp gỡ này là cuộc gặp gỡ giữa Người Cha, Đấng vỗ về những trái tim, và những đứa con với trái tim chân thật.
- ◆ Cuộc gặp gỡ này là cuộc gặp gỡ giúp loại bỏ mọi loại tuyệt vọng.
- ◆ Đây là cuộc gặp gỡ trao cho con trải nghiệm về danh dự tâm linh.

- ◆ Cuộc gặp gỡ này dễ dàng chuyển hóa cuộc đời cũ.
- ◆ Cuộc gặp gỡ này là cuộc gặp gỡ làm đầy cho con trải nghiệm về mọi thành quả hưởng thượng.

Tất cả các con, những linh hồn may mắn gặp muôn triệu lần, đã đến đây để tổ chức cuộc gặp gỡ độc đáo của tình yêu thương. Cuộc gặp gỡ với Thượng Đế là cuộc gặp gỡ để nhận được mọi thành quả và để có trải nghiệm về mọi mối quan hệ. Đây là cuộc gặp gỡ để trở nên tràn đầy mọi kho báu. Đây là cuộc gặp gỡ của thế giới tâm linh, hưởng thượng thời kỳ Chuyển giao. Cuộc gặp gỡ này thật đáng yêu làm sao!

Con là số ít linh hồn trong số hàng tỉ linh hồn được yêu thương bởi Thượng Đế, những người đã trở nên xứng đáng trải nghiệm tình yêu của Thượng Đế. Một vài linh hồn trong số ít ỏi ấy vẫn còn đang tìm kiếm trải nghiệm này, trong khi con lại đang tổ chức cuộc gặp gỡ này. Thật ra, con liên tục ở trong cuộc gặp gỡ với Thượng Đế, bởi vì con yêu thương Cha và Cha yêu thương con. Vì vậy, người được yêu thương thì ở đâu? Họ liên tục ở trong cuộc gặp gỡ của tình yêu thương. Con có liên tục ở trong cuộc gặp gỡ không, hay là con chia rời? Khi con ở bên Cha, chuyện gì xảy ra? Nó trở thành cuộc gặp gỡ, cuộc hội ngộ, phải không? Nếu ai đó hỏi con ở đâu, con sẽ đáp lại với sự háo hức rằng “Chúng tôi luôn tổ chức cuộc gặp gỡ với Thượng Đế”. Đây được gọi là tình yêu thương. Tình yêu đích thực nghĩa là không có sự chia lìa giữa cả hai, dù là về không gian hay là về tinh thần. Họ không thể bị chia lìa và không ai có thể chia lìa họ. Thậm chí nếu hàng tỉ linh hồn trên toàn thế giới, hoặc nếu yếu tố vật chất, Maya hoặc bất kỳ tình huống nào cố gắng chia lìa con, không ai trong số chúng có được sức mạnh để chia lìa con khỏi cuộc gặp gỡ với Thượng Đế. Đây được gọi là tình yêu đích thực. *Những ai cố gắng chấm dứt tình yêu này thì bản thân họ có thể đi*

đến kết thúc, còn tình yêu thương thì không bao giờ có thể kết thúc. Con có phải là người tình đích thực và mạnh mẽ không?

Con đang đón mừng ngày này như là ngày của tình yêu mạnh mẽ, phải không? Con không chỉ nhận được tình yêu thương như thế vào lúc này, trong một kiếp này, mà tình yêu thương của Thượng Đế vào lúc này tạo ra phần thưởng – là cuộc đời tràn đầy tình yêu thương – trong nhiều kiếp. Tuy nhiên, thời gian để đạt được phần thưởng ấy là ngay lúc này. Giờ là lúc để gieo hạt giống. Khoảng thời gian này có ý nghĩa quan trọng đến như thế.

Những ai được yêu thương bởi Đấng vĩ về cho những trái tim thì liên tục tan hòa vào tình yêu thương. Không ai có can đảm đến gần hoặc chống đối những linh hồn tan hòa vào tình yêu thương. Bởi vì con tan hòa vào tình yêu thương, nên không điều hấp dẫn nào có thể lôi kéo con. Giống như sức mạnh của khoa học đưa con người vượt thoát khỏi sức hút của Trái đất, tương tự như vậy, trạng thái tan hòa vào tình yêu thương đưa con thoát xa khỏi mọi điều hấp dẫn hữu hạn. Nếu con không tan hòa vào tình yêu thương, có thể có sự chao đảo; mặc dù có thể có tình yêu thương, nhưng con không tan hòa vào tình yêu thương. Nếu con được hỏi “Con có yêu Cha không?”, con sẽ trả lời “Có”, phải không? Nhưng nếu con được hỏi “Con có liên tục tan hòa vào tình yêu thương không?”, con sẽ trả lời thế nào? Con không nói “Có”. Con có tình yêu thương, nhưng đừng chỉ dừng lại ở mức độ này; con phải trở nên tan hòa vào tình yêu thương. Chính trạng thái tan hòa vào tình yêu thương mới được xem là trạng thái thật hướng thượng.

Khi con nói với mọi người rằng con sẽ nhận được sự giải thoát trong cuộc sống, họ nghĩ rằng con sẽ đi vào Chu kỳ (vòng Luân hồi), còn họ thì sẽ được giải thoát khỏi Chu kỳ (vòng Luân hồi) và tan biến. Nhưng trở nên tan hòa có nghĩa là được giải thoát

khỏi ràng buộc. Đây là lý do vì sao họ xem trạng thái tan hòa rất là hướng thượng. Tan hòa nghĩa là trở thành một (lạc đấm). Tuy nhiên, con biết rằng theo Võ kịch, trạng thái mà họ xem là tan hòa (tan biến mất, không còn đi vào vòng Luân hồi) thì không ai có thể đạt được. Có thể trở nên ngang bằng với Cha, nhưng không thể nào tan biến (mất hút) vào trong Người Cha. Trong trạng thái tan biến (mất hút), không có trải nghiệm nào cả và cũng không có thành quả nào cả; trong khi trở nên tan hòa (lạc đấm), con có trải nghiệm và có được thành quả.

Con có thể thách thức họ và nói với họ rằng trong khi họ đang cố gắng đạt được trạng thái tan biến (mất hút), thì giờ con đang trải nghiệm trạng thái lạc đấm. Khi con trở nên tan hòa vào tình yêu thương, khi con trở nên lạc đấm vào tình yêu thương, con có nhớ đến điều gì khác không? Con trải nghiệm bản thân và Người Cha ngang bằng với nhau, tan hòa trong tình yêu thương. Chẳng có gì ngoại trừ Người Cha, vì vậy mà từ hai trở thành một. Trở nên ngang bằng nghĩa là trở nên tan hòa, trở thành một. Con có trải nghiệm về điều này không? Vào lúc thực hiện karma yoga, con có thể trải nghiệm sự tan hòa không? Con nghĩ sao? Con có thể trở nên tan hòa trong trạng thái karma yogi hay không? Có khó không? Có thể hành động và tan hòa đồng thời được không? Con sẽ không bước xuống (trạng thái) để mà hành động chứ? Con có thể ở trong trạng thái tan hòa trong khi làm điều gì đó chứ? Con đã trở nên thông minh rồi, phải không?

Những ai là karma yogi thì có thể nhận được thêm sự trợ giúp vào lúc làm điều gì đó do có sự bầu bạn của Cha. Bởi vì từ một, rồi có hai, theo đó công việc được san sẻ. Thay vì thực hiện nhiệm vụ một mình, khi có người giúp đỡ, nhiệm vụ ấy trở nên dễ dàng hay là nó trở nên khó khăn hơn? Con có tay, Người Cha sẽ không sử dụng tay hoặc chân của Người. Bàn

tay là của con, nhưng khi có sự giúp đỡ từ Cha, công việc sẽ diễn ra suông sẻ với trợ lực kép, phải không? Dù công việc có khó khăn đến mấy, sự giúp đỡ của Cha liên tục trao cho con lòng hăng hái và nhiệt tình, cũng như lòng can đảm và sức mạnh để trở nên không mệt mỏi. Khi có lòng hăng hái, nhiệt tình và không mệt mỏi trong việc làm bất kỳ công việc nào, công việc ấy được hoàn thành một cách mỹ mãn, phải không? Vì vậy, Người Cha không tự tay làm, mà Người trao cho con sự trợ giúp. Vì vậy, cuộc đời của karma yogi là cuộc đời thực hiện công việc với trợ lực kép. “Người Cha và tôi” – bằng cách nhận được tình yêu thương này, con không cảm thấy khó khăn và con sẽ không mệt mỏi.

Yêu thương nghĩa là quên đi tất cả – “Nó sẽ diễn ra như thế nào?”, “Chuyện gì sẽ xảy ra?”, “Liệu nó có ổn hay không?”. Hãy quên đi tất cả những điều đó. Mọi việc đã được hoàn tất rồi. Ở đâu có sự can đảm (thuộc Thượng Đế), không linh hồn nào khác dám làm gì. Ở đâu có lòng can đảm (thuộc Thượng Đế), ở đâu có sự giúp đỡ, linh hồn mà trở thành công cụ tự động phát triển lòng can đảm. Những ai trải nghiệm sự bầu bạn như thế, những ai trải nghiệm sự giúp đỡ ấy, họ có suy nghĩ nào? “Chẳng có gì mới”, “Chiến thắng được đảm bảo”, “Thành công là chắc chắn”. Đây là trải nghiệm của người tình thật sự. Những người tình hữu hạn nói “Dù em ở đâu, em đều trông thấy anh”. Họ không phải là Đấng Toàn Năng, mà Cha mới là Đấng Toàn Năng. Người không có cơ thể hữu hình, nhưng bất cứ khi nào Người chọn, bất cứ nơi nào Người chọn, Người đều có thể tiến đến đó trong vòng một giây. Vì vậy, đừng nghĩ rằng không thể trải nghiệm trạng thái tan hòa trong tình yêu thương trong cuộc đời karma yogi. Con liên tục trải nghiệm sự bầu bạn của Người, nghĩa là con liên tục có bằng chứng thực tế của tình yêu thương. Vì vậy, con trở thành yogi dễ dàng, yogi liên tục, phải không? Người tình là yogi liên tục và dễ dàng.

Con được trao cho lời chỉ dẫn rằng thời gian để đạt được phần thưởng trong Năm Tapasya đang khép lại, nhưng nó sẽ không kết thúc. Để con thực hành điều này, công việc phục vụ đã được làm cho nhẹ nhàng hơn và tapasya đã được chú trọng hơn. Tuy nhiên, sau Năm Tapasya, sau khi đã đạt được phần thưởng, con hãy tiếp tục duy trì trạng thái quân bình: karma và yoga, phục vụ và yoga. Quân bình nghĩa là có sự cân bằng. Hãy giữ cân bằng trong tưởng nhớ, tapasya và phục vụ. Có sự cân bằng giữa uy lực và yêu thương, yêu thương và tách rời. Có sự cân bằng trong việc tách rời vào lúc hành động, mặc dù con có thể ngồi tách biệt, nhưng hãy có sự cân bằng trong trạng thái của con. Ai đạt được số hạng trong nghệ thuật giữ cân bằng thì sẽ trở nên vĩ đại. Con có thể thực hiện những điều này không? Hay là khi con bắt đầu làm phục vụ, con bước xuống khỏi trạng thái vượt thoát? Con đã trở nên mạnh mẽ trong suốt Năm Tapasya, phải không? Bây giờ con có thể giữ quân bình không? Hay là có sự rối rắm, phức tạp trong khi làm phục vụ? Con cũng phải thi đấu trong việc này, phải không? Trước đó con đã nghe được rằng trong khi con hành động như là karma yogi, con có thể tan hòa (lạc đắm) vào tình yêu thương. Rồi con sẽ trở nên chiến thắng, phải không? Bây giờ, những ai đã chiến thắng trong việc giữ quân bình thì sẽ đạt được phần thưởng.

Hôm nay, con đã trao lời mời đặc biệt. Thiên đường của con sẽ giống như thế này chứ? BapDada thấy lễ mừng của Người cũng được bao gồm trong lễ mừng của những đứa con. Con sẽ tổ chức lễ hội trong Thiên đường, trong khi Người Cha sẽ tổ chức lễ trong lễ mừng này. Đón mừng thật nhiều, nhảy múa thật nhiều, đung đưa thật nhiều, liên tục tổ chức lễ mừng trong niềm hạnh phúc. Chắc chắn con sẽ nhận được phần thưởng cho nỗ lực mà con thực hiện. Ở đây, con là người nỗ lực dễ dàng; trong khi ở đó, con sẽ là người đạt được phần thưởng một cách dễ dàng. Tuy nhiên, con sẽ thay đổi từ kim cương thành vàng. Vào khoảnh

khắc này, con là kim cương. Vì vậy, cả thời kỳ Chuyển giao là Ngày của tình Yêu khi Baba và những đứa con trở thành bầu bạn. Hôm nay là ngày của tình yêu, hay là mỗi ngày đều là ngày của tình yêu? Đây là vở kịch nhỏ trong Vở đại kịch vô hạn.

Gửi đến con thật nhiều lời chúc mừng dành cho việc trang hoàng thiên đường. Người Cha không nhìn vào sự trang hoàng này như là sự trang trí, mà Người nhìn nó như là tình yêu thương trong tim của mọi người. Sự trang hoàng này chẳng thể sánh được với tình yêu thật sự của con. BapDada đang nhìn thấy tình yêu của con. Khi ai đó được mời đi đâu đó, người được mời thường không nói gì cả, mà người trao lời mời sẽ nói. Con có thật nhiều tình yêu thương đến mức con không thể nhìn vào bất cứ điều gì ngoại trừ Người Cha. Vì vậy, để tình yêu trong tim được bộc lộ, hôm nay vở kịch này đã được tạo ra. Achcha.

Gửi đến tất cả những linh hồn liên tục tan hòa trong tình yêu thương; gửi đến những linh hồn liên tục trải nghiệm Đấng Đòng Hành với tình yêu thương; gửi đến những linh hồn liên tục gần gũi và ngang bằng với Cha với ý thức về một Người Cha, không ai khác; gửi đến những linh hồn đặc biệt trải nghiệm nghệ thuật hướng thượng của thời kỳ Chuyển giao; gửi đến những linh hồn được giải thoát khỏi mọi điều hấp dẫn hữu hạn và lạc đắm trong tình yêu thương, trong tình yêu thương của mọi mối quan hệ với Người Cha... nhớ niềm thương và lời chào namaste.

BAPDADA NÓI VỚI CÁC MAHARATHI DADI VÀ NHỮNG ANH LỚN

Những ai là công cụ thì luôn có sự tương nhớ dễ dàng. Tất cả các con cũng có tình yêu đặc biệt dành cho những linh hồn công cụ, phải không? Đây là lý do vì sao tất cả các con đều tan hòa

vào tình yêu thương. Với những linh hồn đã trở thành công cụ, phần vai của họ được ấn định trong Vỡ kịch. Các Shakti (chị em) và Pandava (anh em) đều là công cụ. Vỡ kịch đã làm cho các Shakti và Pandava trở thành công cụ đồng thời, vì vậy con có món quà đặc biệt của việc trở thành công cụ.

Phần vai là công cụ làm cho con liên tục yêu thương và tách rời. Nếu việc thực hành là công cụ của con là tự nhiên và dễ dàng, thì sự tiến bộ của con và của người khác tan hòa trong mỗi bước chân của con. Bước chân của những linh hồn ấy không ở trên mặt đất, mà ở trên sân khấu. Tất cả các linh hồn ở khắp mọi nơi đều tự động hướng nhìn lên sân khấu. Có sân khấu thế giới vô hạn, và cũng có trạng thái hướng thượng của việc nỗ lực dễ dàng. Cả hai trạng thái đều cao. Linh hồn công cụ sẽ luôn có nhận thức về việc trở thành hình mẫu trước thế giới, về việc trở nên ngang bằng với Cha. Con là linh hồn công cụ như thế, phải không? Con đã là công cụ từ lúc bắt đầu thiết lập, và con sẽ luôn là như thế. Nó có như thế này không? Đây cũng là may mắn phụ trội. May mắn tự động gia tăng tình yêu trong tim con. Tốt lắm!

Con đang lên kế hoạch với vai trò là công cụ, và những kế hoạch này đều tiến đến BapDada. Hãy trở nên mạnh mẽ trong hình dáng thực tế, đồng thời tiếp tục đong đầy sức mạnh cho người khác và tiếp tục mang sự hiển lộ đến gần. Giờ đây, nhìn thấy thế giới này, phần đông các linh hồn đã trở nên mệt mỏi; họ muốn có sự mới mẻ. Con có thể trao đi trải nghiệm về sự mới mẻ vào lúc này. Những gì con đã làm thì rất tốt, và nó sẽ rất tốt theo cách thực tế. Những kế hoạch thật tốt đã được đưa ra bởi những đứa con ở vùng đất này và ở nước ngoài. Hiển lộ cha Brahma nghĩa là hiển lộ cả Bap và Dada, bởi vì Brahma đã trở thành Brahma khi Người Cha làm cho ông ấy trở nên như thế. Vì vậy, Bap (Cha) tan hòa vào (hợp nhất với) Dada và Dada tan hòa vào (hợp nhất với) Bap. Noi theo gương cha Brahma

theo cách này nghĩa là trở thành linh hồn tan hòa (lạc đắm) vào tình yêu thương. Nó giống như thế này, phải không? Achcha.

BAPDADA GẶP CÁC NHÓM

Những điều trong tim mọi người tiến đến Đấng vĩ về những trái tim với tốc độ rất nhanh. Con chỉ cần có một suy nghĩ, thế là nó tiến đến BapDada. BapDada cũng tiếp tục nhìn thấy suy nghĩ, công việc phục vụ và trạng thái của mỗi người các con, dựa theo phương pháp của con.

Tất cả các con đều là người nỗ lực. Tất cả các con cũng có tình yêu thương, nhưng chắc chắn có sự khác biệt. Mục tiêu của mỗi người các con thì hướng thượng, bởi vì có mục tiêu hướng thượng này, con đang tiến về phía trước. Một số người đang tiến về phía trước với tốc độ nhanh, trong khi những người khác đang tiến lên với tốc độ bình thường. Có sự tiến bộ, nhưng theo thứ hạng. Mọi người đều có lòng hăng hái, nhiệt tình dành cho tapasya. Tuy nhiên, có sự khác biệt trong việc giữ cho sự tưởng nhớ được liên tục và dễ dàng. Cách dễ dàng nhất để có sự tưởng nhớ liên tục là trải nghiệm sự bầu bạn của Cha vào mọi lúc. Trải nghiệm sự bầu bạn của Người giúp giải thoát con khỏi việc chập vập để tưởng nhớ. Khi Người ở bên con, con sẽ nhớ đến Người, phải không? Bầu bạn với Người không phải là Người ngồi cùng con, mà Người là Bạn Đồng Hành của con, nghĩa là Người là Người trợ giúp cho con. Con có thể bị ai đó quên đi khi họ bận rộn với công việc của họ, nhưng Bạn Đồng Hành này thì không bao giờ bị quên đi. Vì vậy, con có sự bầu bạn của Cha trong mọi hành động. Đấng mà trao cho con sự đồng hành của Người thì không bao giờ bị quên đi. Người ở bên con, và Người là Bạn Đồng Hành giúp con làm mọi việc một cách dễ dàng. Làm sao con có thể quên được Người đây? Theo cách đời

thường cũng vậy, nếu ai đó hợp tác cùng với con trong nhiệm vụ nào đấy, con sẽ cảm ơn họ rớt rít từ trái tim con. Tuy nhiên, Người Cha thì trở thành Bạn Đồng Hành của con và làm cho điều khó khăn trở nên dễ dàng. Làm sao con có thể quên được Bạn Đồng Hành như thế được chứ?

Blessing:

Mong con có tilak bất diệt bằng cách biết về tầm quan trọng của nhận thức và làm cho trạng thái của con trở nên hướng thượng.

Tilak có nhiều ý nghĩa quan trọng trên con đường thờ cúng. Khi vương quốc được truyền cho ai đó, người ấy được vẽ tilak lên trán. Dấu hiệu của việc kết hôn và dấu hiệu của vận may cũng là chấm tilak. Còn trên con đường kiến thức, tilak nhận thức của con cũng có nhiều ý nghĩa quan trọng. Nhận thức của con như thế nào, trạng thái của con sẽ như thế ấy. Nếu nhận thức của con là hướng thượng, trạng thái của con cũng sẽ là hướng thượng. Đây là lý do vì sao BapDada đã trao cho con tilak 3 loại nhận thức: nhận thức về bản thân, nhận thức về Người Cha và nhận thức về Vợ kịch – để con thực hiện hành động hướng thượng. Trạng thái của những đứa con dính cho mình tilak bất diệt – tilak 3 loại nhận thức – vào giò Amrit Vela thì liên tục hướng thượng.

Slogan:

Liên tục nghĩ tốt, mọi chuyện rồi sẽ tốt.

*** OM SHANTI ***

CUNG CÁCH BẢN NGUYÊN CHÍNH LÀ SỰ ĐƯỜNG BỆ THẬT SỰ

AVYAKT MURLI 11/12/1991

Hôm nay, BapDada đang ngắm nhìn gia đình hướng thượng của Người, nghĩa là Người đang ngắm nhìn gia đình hoàng tộc của Người. Trong suốt cả Chu kỳ, các con, những linh hồn hướng thượng, là những linh hồn đường bệ nhất.

- ◆ Trong hình thể vĩnh cửu (bất diệt) – linh hồn – con là linh hồn đường bệ, hướng thượng nhất.
- ◆ Trong hình thể nguyên thủy – linh hồn thánh thần – con cũng đường bệ. Gia đình hoàng tộc thì có quyền đối với vương quốc.
- ◆ Trong hình thể xứng đáng được tôn thờ, các con, những linh hồn thánh thần được tôn thờ với sự uy nghi, đường bệ. Không linh hồn nào thuộc về các tôn giáo và không nhà lãnh đạo (chính trị) nào được tôn thờ theo cách uy nghi, đường bệ như thế.

Trong cả ba hình thể – vĩnh cửu, nguyên thủy và xứng đáng được tôn thờ – không ai đường bệ như là con, bởi vì con có sự đường bệ đến từ sự thanh khiết. Trong cả Chu kỳ, đã không có và sẽ không có linh hồn nào hoàn toàn thanh khiết đến như thế. Đây là điểm đặc biệt của sự thanh khiết. Đây là lý do vì

sao con người chỉ hát lên lời ca ngợi này trước những linh hồn thánh thần mà thôi – “Quý ngài hoàn toàn không thối tật”. Họ không hát lời ca ngợi này cho những linh hồn chân chính thuộc về các tôn giáo. Con người chỉ hát lời ngợi ca về những hành động hương thượng (kirti) của những linh hồn thánh thần, nghĩa là họ chỉ ngợi ca sự thanh khiết hương thượng của những linh hồn thánh thần mà thôi. Chẳng có sự ngợi ca nào (kirtan) trong các tôn giáo. Hệ thống hát cùng với nhạc cụ chỉ dành cho linh hồn thánh thần và các Shakti của thời kỳ Chuyển giao. Đây là thành quả nhận được từ phương pháp giữ mình hoàn toàn thanh khiết. Đây là lý do vì sao không linh hồn nào khác có được sự đường bệ tâm linh giống như con.

Hãy kiểm tra xem con đã hấp thu sự đường bệ từ sự thanh khiết đến mức độ nào. Dấu hiệu hương thượng nhất của sự đường bệ tâm linh đó là sự chân thật, giống như bản nguyên của linh hồn là sự thật vậy. Sự thật thì bất diệt như là chân lý. Con ca ngợi Người Cha là Đấng Chân Lý, Đấng Nhân Đức và Đấng Hoàn Mỹ. Người ta nói rằng Shiva là Đấng Chân Lý, Thượng Đế là Đấng Chân Lý. Vì vậy, lời ca ngợi về Cha đó là Người là Đấng Chân Lý. Tương tự như vậy, đường bệ nghĩa là chân thật. Sự thật thì không bao giờ bị thêu dệt hay bị trộn lẫn với bất cứ thứ gì. Dù trong lời nói, trong hành động hay trong mối quan hệ, mối liên hệ, chẳng điều gì bị thêu dệt hay bị trộn lẫn vào. BapDada gọi đây là sự trung thực. Linh hồn đường bệ là người mà thái độ, ánh nhìn, lời nói và mọi hoạt động của họ đều chân thật. Không phải là thái độ của họ như thế này, còn lời nói của họ lại mang ý định khác. Đó không được gọi là đường bệ, hay chân thật.

BapDada đã nhìn thấy và nghe thấy những hoạt động tuyệt vời của các con. Nhiều đứa con rất khôn khéo trong việc dựng chuyện và thêm mắm dặm muối. Tại sao? Bởi vì chúng đã nghe quá nhiều câu chuyện được thêu dệt và thêm mắm dặm muối kể từ thời

kỳ Đờng. Vì vậy, chúng để cho những tâm ấn ấy trôi dạt kể cả trong cuộc đời Brahmin. Chúng dựng chuyện hay đến mức chúng làm cho điều gì đó hoàn toàn sai trở nên đúng, và chúng chứng minh sự thật thành ra giả trá. Đây được gọi là bên trong thế này, bên ngoài thế khác. Con sẽ gọi đây là đường bệ chứ? Đây có phải là chân thật không? Đây có phải là đường bệ không? Không. Sự đường bệ xuất phát từ sự thanh khiết chính là chân thật. Đây là dấu hiệu của sự đường bệ. Nếu con không có dấu hiệu này, hãy hiểu rằng con không có sự đường bệ (từ sự thanh khiết), hoặc là con có với mức độ % nào đó chứ không phải là hoàn toàn.

Dấu hiệu thứ hai của sự chân thật mà BapDada liên tục nói với con về nó là, khi có sự chân thật, linh hồn liên tục nhảy múa. Linh hồn chân thật sẽ liên tục nhảy múa trong niềm hạnh phúc. Niềm hạnh phúc của những linh hồn ấy sẽ không lúc này sụt giảm, lúc khác lại gia tăng. Ngày qua ngày, trong mọi khoảnh khắc, niềm hạnh phúc của những linh hồn ấy tiếp tục gia tăng. Dấu hiệu của sự chân thật đó là linh hồn liên tục nhảy múa trong niềm hạnh phúc.

Con nói về đôi mắt và diện mạo. Vì vậy, ý nghĩa của sự đường bệ đó là con sẽ liên tục vui vẻ từ trong tim, cũng như diện mạo của con toát lên nét vui tươi – không chỉ vui tươi ở bên ngoài, mà còn vui vẻ cả trong tim nữa. Trái tim vui vẻ và gương mặt vui tươi. Thường hay có tình trạng là trái tim con không vui vẻ, nhưng vào lúc phải thể hiện cho người khác thấy, con trưng ra gương mặt vui tươi. Đó là kiểu vui vẻ tạm thời, nhưng con nên có trái tim vui vẻ và gương mặt vui tươi vĩnh cửu. Đường bệ và chân thật (từ sự thanh khiết) nghĩa là trái tim con luôn ổn định và gương mặt con lúc nào cũng vui tươi.

Hãy kiểm tra bản thân; đừng dò xét người khác, mà hãy kiểm tra bản thân. Linh hồn đường bệ như thế luôn được yêu thương

hết mục bởi BapDada và toàn bộ gia đình Brahmin. Điểm đặc biệt của linh hồn thật sự được yêu thương là gì? Theo hệ thống của ngày nay, con bị hấp dẫn bởi người mà con có nhiều tình cảm dành cho họ. Trong ngôn ngữ của con, con gọi đây là gắn kết. Bởi vì con có tình cảm dành cho người đó nên sẽ có gắn kết, phải không? Tuy nhiên, nếu ai đó thật sự đáng yêu, dấu hiệu của tình yêu thật sự và đường bệ đó là con càng yêu thương, con sẽ càng tách rời. Bản thân người ấy không phát triển thêm sự gắn kết, và người khác cũng không phát triển thêm sự gắn kết dành cho người ấy. Đây được xem là tình yêu đích thực, tình yêu hoàn hảo. Linh hồn ấy sẽ vui tươi và cũng sẽ thu hút người khác, nhưng sẽ không thu hút người khác theo cách hữu hạn. Vì vậy, dấu hiệu của người chân thật và đường bệ là gì? Người ấy có tình yêu sâu sắc và vô cùng tách rời.

Một điểm đặc biệt khác của sự đường bệ là linh hồn ấy sẽ không có tâm ấn hỏi xin bất cứ điều gì, dù là thơ hay tình. Tại sao lại như thế? Linh hồn đường bệ luôn luôn đầy. Một dạng là đầy bên ngoài, đầy những thứ vật chất, đầy những tiện ích vật chất; còn dạng khác là đầy từ trong tâm trí. Người đầy trong tâm trí sẽ không bao giờ cảm thấy mình đang thiếu bất cứ điều gì, thậm chí nếu người ấy không có vật chất hoặc các tiện ích, bởi vì tâm trí người ấy đầy. Ngay cả nếu điều gì đó không có ở đó, người ấy vẫn trải nghiệm nó có ở đó. Cho dù linh hồn có thể đầy đủ vật chất và các tiện ích bao nhiêu, nếu tâm trí không đầy, linh hồn ấy sẽ không bao giờ thấy mình đầy. Mặc dù có mọi thứ, nhưng người ấy sẽ không bao giờ xem mình là đầy. Do ham muốn, người ấy luôn lái nhái “Tôi muốn, tôi muốn”. Linh hồn ấy lúc nào cũng ca cẩm “Chuyện này nên xảy ra”, “Chuyện kia nên được thực hiện”, “Điều đó nên được đón nhận”, “Điều này nên thay đổi”. Linh hồn ấy liên tục hát những bài đó, trong khi linh hồn đầy từ trong tâm trí thì liên tục hát “Tôi đã tìm thấy. Tôi đã nhận được”. Nói “Chuyện này nên xảy ra”, “Chuyện này nên được

thực hiện” là tâm ấn ăn xin đường bệ. Suy nghĩ vì sự phục vụ vô hạn, con nghĩ “Chuyện này nên xảy ra”, “Chuyện này nên được thực hiện”. Suy nghĩ mong muốn điều gì đó cho sự vô hạn, cho phục vụ thì khác với việc suy nghĩ mong muốn đạt được thành quả hữu hạn cho bản thân, đó là sự ăn xin đường bệ. Ham muốn danh tiếng, sự vị nể, danh dự, tình yêu thương, muốn được quan tâm/để ý/cậy nhờ... tất cả những điều đó đều mang tính hữu hạn. Linh hồn đường bệ thậm chí không có dấu vết nào của tâm ấn ăn xin. Con có hiểu đường bệ nghĩa là gì không?

Trong tám biểu đồ tapasya của con, hãy kiểm tra tất cả những điều này. Đừng chỉ kiểm tra “Con đã không phí báng ai. Con đã không nổi giận”, mà hãy kiểm tra tất cả những điều này, rồi đạt được phần thưởng. Ý nghĩa của tapasya là trở nên hoàn toàn thanh khiết. Hãy kiểm tra nhân cách thanh khiết và sự đường bệ từ sự thanh khiết của con thực tế đến mức độ nào. Những linh hồn như thế còn được biết đến như là tapaswi-raj (tapaswi đường bệ). Con có hiểu đường bệ là gì không?

Cả gương mặt và hoạt động của linh hồn đường bệ đều sẽ trao trải nghiệm về cung cách bản nguyên. Trong bất cứ trường hợp nào, những linh hồn đường bệ còn được biết đến như là những vị thần của cung cách. Cách họ nói năng, đi đứng, ăn uống và ngồi, mỗi hành động của họ đều sẽ tự động hiển lộ cung cách (sabhyata) và sự thật (satyata). Đừng nên là con chứng minh sự thật, tuy nhiên con lại không có cung cách. Nhiều đứa con nói “Thường thì con không nóng giận đâu, nhưng khi ai đó nói dối, con lại nổi nóng”. Người kia nói dối, rồi con thốt ra những lời đầy giận dữ; trong hai người thì ai đúng đây? Người chứng minh sự thật thì sẽ luôn có cung cách. Một số con rất khôn khéo, chúng nói rằng “Con không tức giận, nhưng giọng của con nó lớn, nó sắc thế thôi”. Với những công cụ của khoa học, người ta có thể tăng hoặc giảm âm lượng. Vậy thì với sức mạnh của tinh

lặng, con không thể tăng hoặc giảm âm thanh của con được hay sao? Chiếc máy ghi âm và chiếc mic của con còn tốt hơn con vì âm lượng của nó có thể tăng hoặc giảm. Vì vậy, hãy kiểm tra điều này. Cùng với sự chân thật, con có cung cách không? Nếu không có cung cách, thì không có sự chân thật.

Hãy để cho sự đường bệ của sự thanh khiết liên tục được nhìn thấy qua những biểu hiện bên ngoài. Đừng nên là con có sự đường bệ ở bên trong, nhưng nó lại không được nhìn thấy ở bên ngoài. Nếu nó ở bên trong, chắc chắn nó sẽ được nhìn thấy ở bên ngoài. Không ai có thể che giấu sự đường bệ này. Đừng giữ mình thầm lặng trong chuyện này. Một số con nói rằng chúng thầm lặng bởi vì chúng là người nỗ lực thầm lặng. Tuy nhiên, giống như không ai có thể che giấu mặt trời, vì vậy không ai có thể che giấu mặt trời của sự thật, và không có lý do nào hay con người nào có thể che giấu nó. Sự thật mãi là sự thật. Sức mạnh của sự thật là sức mạnh vĩ đại nhất. Sự thật không thể được chứng minh bằng cách cố gắng chứng minh nó. Sức mạnh của sự thật đó là nó tự động được chứng minh. Nếu bất kỳ ai cố gắng chứng minh sự thật, thì sự chứng minh ấy trở thành sự ngang bướng. Bản thân sự thật đã là bằng chứng, không cần phải chứng minh. Con có hiểu không? Con phải thể hiện điều gì trong Năm Tapasya đây? Nhân cách thanh khiết và sự đường bệ từ sự thanh khiết. Achcha.

Những cánh thu, tình yêu thương và nỗ lực tưởng nhớ, tin tức phục vụ và những cuộc trò chuyện từ tim đến tim của tất cả những đứa con từ vùng đất này cũng như vùng đất nước ngoài đã tiến đến và đang tiến đến BapDada. BapDada trao nỗi nhớ niềm thương cho riêng từng đứa con một. Mỗi một người các con nên nghĩ rằng con được nhớ đến đầu tiên, bởi vì BapDada trao đáp cho tình yêu thương và sự tưởng nhớ dưới hình thức tinh tế vào cùng khoảnh khắc. Bằng cách thức hữu hình, con

viết thu, nghĩa là con trao gửi tình yêu thương và sự tưởng nhớ. Đây là lý do vì sao BapDada trao tình yêu thương và sự tưởng nhớ đáp lại theo cách hữu hình.

BapDada biết rằng có và sẽ có lòng hăng hái, nhiệt tình ở khắp mọi nơi dành cho tapasya và phục vụ thông qua sóng rung động của tâm trí. Giờ đây, hãy giữ những khía cạnh sâu sắc, có ý nghĩa quan trọng ở ngay trước mặt con, và tiếp tục làm cho nỗ lực, sự phục vụ của con mỗi lúc một sâu sắc hơn, vĩ đại hơn. Vào lúc này, tất cả các con đang ngồi riêng tư trước Baba, hoặc trước mặt Người Cha trong hình dáng tinh tế, tất cả các con liên tục ở trước mặt BapDada, nghĩa là liên tục ở bên Người Cha, ở trong mắt của Người, ở trên môi của Người và ở trong tâm trí Người; và Người Cha cũng ở trong mắt của chúng, trên môi của chúng và trong tâm trí chúng.

Gửi đến những linh hồn hướng thượng tan hòa vào sự tưởng nhớ; gửi đến những linh hồn liên tục giữ mình chân thật và đường bệ (từ sự thanh khiết); gửi đến những linh hồn liên tục đầy và trọn vẹn từ trong tâm trí... nỗi nhớ niềm thương và lời chào namaste của BapDada.

BAPDADA GẶP CÁC NHÓM

Con có trải nghiệm bản thân là linh hồn may mắn gặp muôn triệu lần không? Không linh hồn nào khác có được vận may hướng thượng như thế trong cả Chu kỳ. Cho dù linh hồn có nổi tiếng đến mấy, thì vận may của họ làm sao sánh được với vận may của con? Vận may của họ là vận may tạm thời, còn linh hồn Brahmin thì có vận may bất diệt. Không chỉ trong kiếp này, mà từ kiếp này đến kiếp khác. Thuộc về Người Cha nghĩa là nhận được (của thừa kế) vận may như là thẩm quyền. Vì vậy, con đã

nhận được quyền của con rồi, phải không? Là con nghĩa là có quyền, có của thừa kế.

Con có thấy hân hoan say sưa về quyền của mình không, hay nó cứ trôi sạt? Con đã đi xuống trong suốt ½ Chu kỳ, vậy giờ con muốn làm gì đây? Con muốn đi bộ, leo lên hay là bay đây? Thứ gì đó bay thì không dừng lại giữa chừng. Nếu con dừng lại, con sẽ rơi xuống. Nếu con dừng lại chỉ một chút thôi, con sẽ tiến đến đích của mình như thế nào đây? Vì vậy, hãy tiếp tục bay. Tuy nhiên, ai có thể liên tục bay? Những ai nhẹ. Con nhẹ mà, phải không? Hay là con có gánh nặng của cơ thể, tâm trí hoặc mối quan hệ? Nếu con không có gánh nặng nào, tại sao con dừng lại? Thứ gì đó nặng nề thì rơi xuống, còn thứ gì đó nhẹ nhàng thì luôn bay bổng. Tất cả các con đều sáng và nhẹ, phải không?

Blessing:

Mong con là người được ủy thác hoàn toàn và chấm dứt điểm yếu – là bất kỳ ý thức “của tôi” nào – và trải nghiệm sự đủ đầy, trọn vẹn.

Nếu con sống như là công cụ và theo shrimat của Cha, con sẽ không có “gia đình của tôi” và “trung tâm của tôi”. Con là người được ủy thác trong khi đang sống với gia đình và trong khi đang ở trung tâm; đó là trung tâm của Cha, không phải là trung tâm của tôi. Đó luôn là cửa hàng kho báu (bhandari) của Người Cha Shiva và bếp (bhandara) của cha Brahma. Với nhận thức này, con sẽ trải nghiệm sự đủ đầy, trọn vẹn. Nếu con có bất kỳ ý thức “của tôi” nào, sẽ không còn lại gì trong cửa hàng kho báu và trong bếp. Nếu thiếu điều gì đó trong bất kỳ nhiệm vụ nào, lý do đó là con có ý thức “của tôi” thay vì “của Cha”, nghĩa là sự ô trọc bị trộn lẫn vào trong đó.

Slogan:

Để trở nên ngang bằng với Cha, hãy làm cho cả ba – hiểu biết, mong nguyện và hành động của con – ngang bằng với nhau.

Thông báo:

Hôm nay là Chủ nhật thứ 3 của tháng, tất cả các anh chị em Raj yogi tapaswi sẽ thiền từ 18.30 đến 19.30 với nhận thức “Ổn định trong hình thể mạnh mẽ, chủ nhân toàn năng và trao tặng mọi sức mạnh”. Lắng nghe tiếng gọi của những linh hồn bất hạnh và nâng đỡ họ.

*** OM SHANTI ***

TAPASYA LÀ THỰC NGHIỆM VỚI LÒNG TRUNG THỰC TRONG MỌI HÀNH ĐỘNG

AVYAKT MURLI 18/12/1991

Hôm nay, BapDada đang nhìn thấy những dấu hiệu đặc biệt của tapasya ở tất cả các kumar tapaswi và kumari tapaswi ở khắp mọi nơi. Trước đây, con đã được nói cho biết về điểm đặc biệt của linh hồn tapaswi. Hôm nay, BapDada sẽ nhắc đến một điểm đặc biệt khác.

Linh hồn tapaswi nghĩa là linh hồn lúc nào cũng trung thực. Trung thực là điểm đặc biệt của tapaswi. Linh hồn trung thực nghĩa là linh hồn trung thực trong việc tuân theo shrimat trong từng hành động. Trung thực nghĩa là trung thành và trung thực, trung thực trong việc tuân theo shrimat, nghĩa là trung thành. Linh hồn trung thực tự động bước từng bước theo đúng những tín hiệu của shrimat. Mọi bước đi của họ đều tự động tuân theo những tín hiệu của shrimat, cũng như nhiều thứ tự động vận hành thông qua các tín hiệu với sức mạnh của khoa học. Con không cần phải khiến chúng vận hành, mà bằng sức mạnh của khoa học, thông qua điện hoặc thông qua sóng, ngay khi con bật chúng lên, chúng bắt đầu vận hành. Tuy vậy, vì sức mạnh của khoa học là có thể hoại tàn, nên chúng chỉ vận hành được trong một khoảng thời gian nhất định. Còn thông qua sức mạnh tĩnh lặng từ Người Cha vĩnh cửu, con không ngừng tiến lên một cách dễ dàng và tự động trong cuộc đời Brahmin. Ngay khi con nhận lấy kiếp sinh

Brahmin, BapDada đã rót đầy shrimat vào trí tuệ thánh thiện của con. Linh hồn trung thực nghĩa là linh hồn tiếp tục tuân theo những tín hiệu của shrimat một cách tự nhiên và dễ dàng. Vậy nên dấu hiệu đầu tiên của trung thực là tuân theo shrimat một cách chính xác trong từng bước đi, trong từng giây khắc.

Tất cả các con đều tiến lên, nhưng có nhiều sự khác biệt trong cách tiến lên của các con. Một số con tiến lên dễ dàng với tốc độ nhanh. Tại sao? Những linh hồn ấy có shrimat trong trí tuệ của mình một cách liên tục và rõ ràng, nhờ thế mà họ mạnh mẽ. Đây là loại trung thực số một. Những linh hồn số một không cần phải nghĩ “Đây có phải là shrimat không nhỉ? Điều này đúng hay sai?” vì chuyện đó quá rõ ràng đối với họ. Những linh hồn khác thì phải nghĩ nhiều lần vì điều đó không rõ đối với họ. Vì thế mà từ tốc độ nhanh, họ giảm dần xuống tốc độ trung bình. Đồng thời, một số người nghĩ quá nhiều và một số còn phát mệt. Tất cả các con đều tiến lên, nhưng những ai nghĩ ngợi và những ai phát mệt thì chỉ đạt được số hạng thứ hai. Sao con lại mệt nhỉ? Trong khi tiến lên, con trộn lẫn những ý riêng của tâm trí con (manmat) và ý của người khác (parmat) với shrimat. Vì thế, con lang thang, đi chệch khỏi con đường thẳng tắp và rõ ràng để sa vào con đường quanh co khúc khuỷu. Kết quả là, con phải quay trở lại, vì đường đến đích là đường thẳng quang đấng, nó là con đường dễ dàng. Con uốn đường thẳng thành đường cong quanh co. Cứ nghĩ về chuyện này mà xem. Những người đi theo con đường quanh co thì sẽ đi được bao xa? Họ sẽ đi với tốc độ nào? Kết quả sẽ là gì đây? Họ sẽ phát mệt và quay trở lại trong tâm trạng chán nản. Vì thế, họ trở thành hạng thứ hai. Họ tốn mất rất nhiều giây khắc, họ tốn mất rất nhiều hơi thở, họ mất hết mọi sức mạnh, vì thế mà họ trở thành hạng thứ hai. Đừng trở nên sung sướng rằng kiểu gì mà con chả đang tiến lên, hãy kiểm tra cả cách con tiến lên lẫn tốc độ của con nữa. Thế con đã hiểu trung thực là gì chưa?

Một dấu hiệu khác của linh hồn trung thực đó là họ sẽ không bao giờ lãng phí bất cứ báu vật nào. Đây không chỉ là chuyện liên quan đến của cải hay kho báu vật chất, mà con cũng đã nhận được rất nhiều báu vật khác nữa. Linh hồn trung thực sẽ không lãng phí những báu vật của thời kỳ Chuyển giao dù chỉ một giây, vì mỗi giây của thời kỳ Chuyển giao vĩ đại hơn cả một năm, cũng như 8 xu của người nghèo thì ngang bằng với 800 đồng vậy. Vì sao? Vì tình yêu của trái tim trung thực rót đầy vào 8 xu ấy, làm cho nó lớn hơn hẳn 800 đồng kia. Tương tự như vậy, mỗi giây khắc của thời kỳ Chuyển giao là vô cùng quý giá vì con có thể tích lũy được muôn triệu trong từng giây khắc. Đánh mất một giây nghĩa là mất đi khoảng thời gian mà trong đó con kiếm được thu nhập gấp muôn triệu. Tương tự như vậy, họ sẽ không lãng phí báu vật suy nghĩ, báu vật của cải kiến thức, báu vật mọi sức mạnh và mọi đức hạnh. Nếu con không sử dụng mọi sức mạnh, mọi đức hạnh và kiến thức cho nhiệm vụ, nếu con không sử dụng chúng cho người khác và cho phục vụ thì đấy cũng bị xem là lãng phí. Nếu Đấng ban tặng trao đi, nhưng những người sắp nhận lấy lại không hấp thụ được nó, đấy cũng bị xem là lãng phí, phải không?

Những ai trung thực không chỉ giữ của cải họ đạt được khu khu một chỗ. Dấu hiệu của linh hồn trung thực là anh ta gia tăng các báu vật lên. Cách để gia tăng thứ gì đó là sử dụng nó cho nhiệm vụ. Nếu con không sử dụng của cải kiến thức cho linh hồn khác và cho sự tiến bộ của chính con tương ứng với thời gian, thì những báu vật ấy sẽ chẳng bao giờ tăng lên được đâu. Một trưởng phòng hay giám đốc trung thực là người cho thấy lợi nhuận và sự tăng trưởng trong bất cứ nhiệm vụ nào. Hết như thế, con có phải là linh hồn tạo ra lợi nhuận bằng cách sử dụng các báu vật suy nghĩ, sức mạnh và đức hạnh cho nhiệm vụ không, hay con là linh hồn làm cho chúng bị lãng phí? Dấu hiệu của linh hồn trung thực đó là họ không lãng phí thứ gì hết, mà họ là người tạo ra lợi nhuận.

Cơ thể, tâm trí và của cải vật chất của con là những báu vật do Cha trao cho con. Con đã dâng nộp tất cả những gì con có: những thứ vật chất, cơ thể, tâm trí và của cải của con. Con đã có ý nghĩ “Mọi thứ đều là của Người”. Không phải con chỉ dâng nộp một nửa, tức là con để một chút của cải lại cho mình, còn đâu con dâng nộp cho Cha hết, rằng con giữ một ít trong túi của con, rằng con để dành một chút phòng cho lúc cần. Dự phòng một chút cho lúc cần là khôn khéo. Ý thức “của tôi” lớn tới đâu thì sẽ có nhiều mảnh lối tới đó trong đủ thứ chuyện, bởi vì con phải che giấu nó. Những người trên con đường tín ngưỡng cũng hiểu rằng đây là mảnh lối được tạo ra thông qua ý thức “của tôi”. Vì vậy, khi con nói “Mọi thứ đều là của Cha”, thì không chỉ cơ thể đâu, mà cả tâm trí, của cải, đồ vật, không chỉ tiền bạc mà đồ vật cũng là tiền bạc. Đồ vật từ đâu mà ra? Chúng đến thông qua tiền bạc, phải không? Vì thế, lãng phí bất cứ đồ vật nào, bất cứ của cải vật chất nào, có những suy nghĩ lãng phí trong tâm trí, thực hiện những hành động lãng phí thông qua cơ thể, và lãng phí thời gian thông qua cơ thể cũng đều bị tính là lãng phí. Linh hồn trung thực không sử dụng cơ thể của mình một cách lãng phí cho bất cứ chuyện lãng phí nào. Anh ta thậm chí không sử dụng suy nghĩ của mình cho bất cứ điều lãng phí nào.

Dù con sống ở đâu, ở nhà, ở trung tâm hay ở Madhuban, thì tâm trí, cơ thể và của cải của con đều thuộc về Cha hết. Hay những người sống ở nhà lại nghĩ rằng họ không dâng nộp, thế nên mọi thứ vẫn là của họ? Không, mọi thứ đã được Cha ủy thác cho con để con trông coi. Trung thực nghĩa là không bao giờ lạm dụng bất cứ thứ gì được ủy thác cho con. Lãng phí thứ gì đó nghĩa là lạm dụng thứ đã được ủy thác cho con. Vậy nên dấu hiệu của linh hồn trung thực là linh hồn ấy sẽ không sử dụng sai bất cứ thứ gì đã được ủy thác cho mình. Con sẽ không lãng phí ngay cả thứ nhỏ nhất. Nhiều lần, do sự bất cẩn của

trí tuệ hoặc do bất cẩn trong khi thực hiện hành động thông qua cơ thể, ngay cả đồ vật nhỏ cũng bị lãng phí. Khi con nghĩ “Mình có cố ý làm thế đâu, nó cứ xảy ra đấy chứ”. Cứ để nó xảy ra nghĩa là bất cẩn đấy con. Dù đấy là sự bất cẩn của trí tuệ, hay của hành động thông qua cơ thể, thì cả hai loại bất cẩn này đều tạo ra lãng phí. Thế nên đừng lãng phí bất cứ thứ gì. Từ một, hãy để nó tăng lên mười lần, chứ không nên để bị lãng phí. BapDada luôn nhắc đến việc này với khẩu hiệu “Tiêu tốn ít hơn, thành tựu nhiều hơn”. Đàng này thì làm gia tăng, còn đàng kia thì khiến cho mất đi. Linh hồn trung thực nghĩa là linh hồn liên tục sử dụng tâm trí, cơ thể và của cải một cách thích đáng. Đây là dấu hiệu của linh hồn trung thực.

Tapaswi nghĩa là người thực nghiệm tất cả những khía cạnh đặc biệt của sự trung thực trong mọi hành động. Con chó nên nói rằng “Mọi thứ đều được tan hòa, và con biết hết mọi thứ”. Không, ý nghĩa của tapasya và yoga là sử dụng nó cho thực nghiệm. Nếu con không thực nghiệm những điểm đặc biệt này, thì con không phải là người thực nghiệm và cũng không phải là yogi. BapDada đã trao cho con tất cả những báu vật này để con thực nghiệm. *Con càng thực nghiệm nhiều bao nhiêu, sự tiến bộ càng được thấy rõ ở con, người thực nghiệm, nhiều bấy nhiêu.* Nếu không có sự tiến bộ, con không phải là người thực nghiệm.

Nhiều đứa con cảm thấy mình không tiến lên và cũng chẳng thụt lùi. Chúng lúc nào cũng như thế. Nhiều đứa nói rằng chúng rất ổn lúc bắt đầu, và chúng rất say sưa, nhưng niềm say sưa ấy giờ đã sứt giảm rồi. Đấy là tiến bộ hay là điều gì khác? Đấy là trạng thái bay hay trạng thái dậm chân tại chỗ? Hay đấy là trạng thái nào khác? Hãy là linh hồn thực nghiệm. Ý nghĩa của trung thực là linh hồn tiến bộ thông qua thực nghiệm. Con đã trở thành linh hồn thực nghiệm theo cách ấy chưa? Hay con

chỉ giữ mọi thứ ẩn tan ở bên trong? Có tốt không nếu các báu vật cứ ở bên trong và không hề được sử dụng? Con có trung thực theo cách như thế không?

Cha và gia đình tự động có tình yêu trong tim và sự tin cậy dành cho những ai trung thực. Vì sự tin cậy của mình, Cha và gia đình trao toàn quyền cho linh hồn ấy. Linh hồn trung thực tự động trải nghiệm được tình yêu của Cha và của cả gia đình. Linh hồn như thế trải nghiệm được sự tin cậy từ những anh chị lớn hơn, từ những em nhỏ hơn và từ những người đồng trang lứa. Con đã trở nên xứng đáng với tình yêu và sự tin cậy như thế đến mức độ nào? Hãy kiểm tra cả điều này nữa. Chớ có tiếp tục nghĩ “Vì chuyện này mà họ không tin cậy mình. Thế thì làm sao mình có thể xứng đáng được tin cậy đây?”, mà thay vì thế hãy làm cho bản thân con trở nên xứng đáng. Các linh hồn thường nói “Tôi tốt thế mà họ không tin tưởng tôi”. Chúng cứ nói nhiều như thế. Chúng đưa ra rất nhiều lý do, và nhiều lý do cũng đã được tạo ra.

Thế nhưng, nên có sự trung thực trong trái tim và sự trung thực trong cái đầu. Nếu không, con sẽ lung lay, xáo trộn rất nhiều trong đầu con đấy. Vì thế, phải có sự trung thực trong trái tim và sự trung thực trong cái đầu. Khi có đủ tất cả các loại trung thực rồi, nếu hôm nay chưa có sự tin cậy, thì ngày mai sẽ có sự tin cậy thôi. Có câu nói “Con thuyền chân lý có thể chòng chành nhưng sẽ không bao giờ chìm”. Con thuyền của sự tin cậy là sự thật và trung thực. Mặc dù nó chòng chành, nhưng xứng đáng được tin cậy nghĩa là con thuyền sẽ không bao giờ chìm. Vì vậy, với lòng can đảm dựa trên sự thật, con có thể trở nên xứng đáng được tin cậy.

Trước đây, con đã nghe nói rằng sự thật không thể được chứng minh, mà sự thật tự nó sẽ được hiển lộ. Đùng chứng minh điều

gì cả, mà hãy trở thành hiện thân của thành công. Vậy nên, tương ứng với tốc độ của thời gian, hãy để cho những bước tapasya của con tiến lên nhanh chóng và dễ dàng. Con đã hiểu con cần phải làm gì trong Năm Tapasya chưa? Vẫn còn một chút thời gian nữa. Hãy tiếp nhận mọi phương pháp cho bản thân và trở thành hiện thân của thành công. Achcha.

Gửi đến tất cả những linh hồn trung thực, những linh hồn không ngừng tiến về phía trước bằng cách sử dụng mọi báu vật cho nhiệm vụ; gửi đến những linh hồn lúc nào cũng sử dụng tâm trí, cơ thể và của cải của mình cho nhiệm vụ một cách chính xác; gửi đến những linh hồn liên tục làm cho bản thân mình xứng đáng với sự tin cậy và tình yêu thương; gửi đến những linh hồn hướng thượng biến điều lãng phí thành điều tốt nhất; gửi đến những linh hồn ở mảnh đất này cũng như ở nước ngoài, dẫu đang ngồi ở tít xa nhưng vẫn ngồi thật gần và trực tiếp trước mặt BapDada... nhớ nhớ niềm thương và lời chào namaste của BapDada.

BAPDADA NÓI VỚI DADIJI

Con ở trong thế giới của Người Cha, cũng như ở trong ánh nhìn của Người. Hãy gửi nhớ nhớ niềm thương đến cho bạn của con, Janak (Dadi Janki). Hãy bảo cô ấy giữ quân bình giữa việc chăm sóc cho cơ thể và việc phục vụ. Hãy chú ý bởi vì thời gian mong manh sẽ đến trong tương lai. Cơ thể sẽ trở nên mong manh và phục vụ sẽ tăng trưởng rất nhiều. Rất nhiều việc phải được thực hiện thông qua cơ thể. Achcha.

Blessing:

Với vai trò là người được ủy thác không hề sợ hãi, mong con chấm dứt “của tôi, của tôi” và chết đi đối với thế giới cũ.

Con người thì sợ chết, trong khi con thì đã chết rồi. Con đang sống trong thế giới mới, con đã chết đi đối với thế giới cũ. Vậy tại sao người đã chết lại sợ chết chứ? Họ sẽ không hề sợ hãi. Tuy nhiên, nếu còn một chút dấu vết nào của “của tôi, của tôi” (mine, mine), con mèo Maya sẽ kêu meow (/mi: au:t/, nghĩa là “đánh mất bản thân”). Con người lo lắng về cái chết, về những thứ của họ và về gia đình họ, trong khi con là người được ủy thác – ngay cả cơ thể kia cũng không thuộc về con, vì vậy con tách rời và không có một chút gắn kết nào.

Slogan:

Hãy làm cho trái tim của con trở nên lớn đến mức những tâm ấn hữu hạn không còn xuất hiện, kể cả trong giấc mơ của con.

*** OM SHANTI ***

HẠNH PHÚC LÀ HOA TRÁI THỰC TIỄN CỦA TAPASYA

AVYAKT MURLI 26/10/1991

Hôm nay, BapDada đang ngắm nhìn tất cả những đứa con tapaswi hoàng tộc của Người. Các con là những tapaswi và các con cũng có quyền đối với vương quốc. Vì thế, các con là những tapaswi-raj (vua tapaswi).

Tapasya nghĩa là có quyền đối với vương quốc. Tapasya làm cho con trở thành vua. Tất cả các con đều đã trở thành vua rồi, phải không? Sức mạnh của tapasya trao cho con hoa trái nào? Tapasya biến con từ linh hồn lệ thuộc thành linh hồn có quyền, nghĩa là, biến con trở thành vua. Vì thế mới tương truyền rằng con đạt được vận may vương quốc thông qua tapasya.

Vận may của con mới hương thượng làm sao! Không ai trong suốt cả Chu kỳ có thể nhận được vận may như thế. Vận may của con vĩ đại đến mức con đã làm cho Đấng ban tặng vận may thuộc về con. Không cần mỗi người các con phải hỏi xin những loại vận may khác nhau. Các con đã nhận được tất cả các loại vận may từ Đấng ban tặng vận may như là của thừa kế rồi. Của thừa kế thì không bao giờ cần phải hỏi xin. Đích thân Đấng ban tặng vận may đã trao cho con tất cả các vận may. Tapasya nghĩa là linh hồn nói “Con là của Người, và Người là của con”. Đây được gọi là tapasya.

Với sức mạnh của tapasya, con đã làm cho Đấng ban tặng vận may thuộc về con. Người Cha, Đấng ban tặng vận may, cũng nói

“Ta là của con”. Thế nên vận may của con mới hướng thượng làm sao! Cùng với việc nhận được vận may, giờ con cũng đã nhận được quyền tự trị. Vương quốc thế giới tương lai phụ thuộc vào quyền tự trị. Vì thế con cũng chính là tapaswi-raj. BapDada vui lòng khi nhìn thấy tất cả những đứa con có quyền đối với vương quốc.

Con có nhớ con đã nói gì trước mặt BapDada trong thờ cúng suốt bao nhiêu kiếp không? Con có nhớ không, hay con đã quên rồi? Con nói đi nói lại rằng “Con là nô lệ của Người, con là nô lệ của Người”. Cha nói “Hỡi các con của Ta, và những nô lệ!”. Con là con cái của Đấng toàn năng, thế thì có phù hợp không khi con làm nô lệ? Thế nên thay vì “Con là nô lệ của Người”, Cha đã trao cho con trải nghiệm gì nào? Người đã trao cho con trải nghiệm “Ta là của con”. Thế nên từ chỗ là nô lệ, con đã trở thành vua. Con chưa lúc nào trở thành nô lệ hết, ngay cả lúc này, phải không? Tâm ấn cũ – tâm ấn nô lệ – không bao giờ trở dậy đấy chứ? Con có trở thành nô lệ của Maya không? Một vị vua thì không thể nào lại là nô lệ được. Tình trạng nô lệ của con đã kết thúc rồi. Nó kết thúc hẳn chưa, hay đôi khi con vẫn muốn thưởng thức nó?

Sức mạnh của tapasya rất hướng thượng. Và con thực hiện loại tapasya nào? Con có vất vả để có được tapasya không? BapDada đã nói cho con biết tapasya là gì – “Tapasya là tổ chức lễ mừng với niềm vui thích”, “Tapasya nghĩa là ca hát và nhảy múa một cách dễ dàng”, thế thôi. Múa hát thì khó hay dễ nào? Nó là thú vị, hay vất vả đấy? Nó là trò tiêu khiển, phải không? Con làm gì khi con tapasya? Hoa trái tức thì của tapasya chính là hạnh phúc. Điều gì xảy ra trong trạng thái hạnh phúc? Con nhảy múa, phải không? Tapasya nghĩa là nhảy múa trong niềm hạnh phúc, và hát lời ngợi ca về hình thể của Người Cha, về hình thể nguyên thủy và vĩnh cửu của con. Bài hát này mới vĩ đại làm sao!

Và nó mới dễ làm sao! Để được như thế, con không cần phải lo lắng về chuyện cổ họng của con có ổn hay không. Con có thể liên tục hát bài hát này. Hãy cứ tiếp tục nhảy múa trong niềm hạnh phúc không dứt. Thế ý nghĩa của tapasya là gì? Nhảy múa và ca hát. Nó mới dễ làm sao!

Cái đầu của những ai phạm phải dù chỉ một sai lầm bé tí cũng trở nên nặng nề. Không ai nên thấy nặng nề trong cuộc đời Brahmin cả. Cái đầu của những người xây bệnh viện có bị nặng nề không đấy? Những người được ủy thác thì đang ngồi ở đằng trước. Đầu của con có nặng nề không? Vì Cha là Karankaravanhar, nên con có gánh nặng nào chứ? Trở thành công cụ tức là tạo ra phương tiện để tạo dựng vận may cho con. Con có trách nhiệm gì nào? Chỉ khi con coi đấy là trách nhiệm của con, thay vì là trách nhiệm của Cha, thì đầu của con mới nặng nề. Nếu Đấng Toàn Năng là Bạn Đồng Hành của con, liệu có còn nặng nề nữa không? Chỉ là con phạm phải một sai lầm nhỏ xíu thôi.

Khi con coi đấy là trách nhiệm của mình, đầu của con mới thấy nặng nề. Cuộc đời Brahmin là cuộc đời để nhảy múa, ca hát và trải nghiệm niềm vui. Dù đấy là phục vụ thông qua hành động hay thông qua lời nói, thì phục vụ cũng chỉ là trò chơi mà thôi. Phục vụ không là gì khác. Đấy là trò chơi. Một số trò chơi được chơi bằng trí tuệ, còn một số trò thì nhẹ hơn, nhưng vẫn là trò chơi. Đầu của con có trở nên nặng nề với trò chơi trí tuệ không? Con đang chơi tất cả những trò này. Không phải con đang làm việc đâu, con đang chơi trò chơi đấy. Dù nhiệm vụ có lớn cỡ nào và có thể đòi hỏi nhiều tu duy đến mấy, hay công việc có thể cần nhiều sự chú ý, thì với linh hồn là chủ nhân toàn năng, mọi thứ đều chỉ là trò chơi. Có phải thế không? Hay con lại phát mệt khi mới chỉ làm một tí thôi? Phần đông các con không mệt mỏi, nhưng đôi khi, con thấy hơi mệt một chút. Dù đấy là kho báu thời gian, suy nghĩ, kiến

thức hay của cái vật chất, nếu con thực nghiệm với yoga, mỗi một kho báu sẽ tiếp tục gia tăng.

Trong Năm Tapasya này, con vẫn đang thí nghiệm với yoga. Con đã thí nghiệm với cái gì thế? Thí nghiệm với từng kho báu trong số những kho báu này. Con có thể thí nghiệm bằng cách nào? Nên sử dụng ít kho báu hơn mà lại đạt được thành quả nhiều hơn. Hãy thí nghiệm vận dụng phương pháp ít vất vả hơn mà lại có được thành công nhiều hơn. Chẳng hạn như, thời gian hay suy nghĩ đều là những báu vật hướng thượng, nên sử dụng ít suy nghĩ hơn nhưng lại đạt được thành quả nhiều hơn. Người bình thường có thể trải nghiệm thành công hay thành tựu sau hai đến bốn phút suy nghĩ, nhưng con có thể làm được điều đó chỉ trong vòng một đến hai giây. Khi còn sinh thời (sakar), Brahma Baba cũng thường gọi đây là “Tiêu tốn ít hơn, thành quả nhiều hơn”. Hãy để cho chi phí ít hơn nhưng thành quả thì gấp hàng trăm lần. Chuyện gì sẽ xảy ra thông qua việc này? Tất cả những gì tiết kiệm được, dù là thời gian hay suy nghĩ, con đều có thể sử dụng những gì tích lũy được từ tiết kiệm để phục vụ cho người khác.

Ai có thể trao tặng và làm từ thiện đây? Là những người tích lũy được của cải. Nếu con tiêu xài hết mọi thứ cho bản thân, nếu con tiêu hết những gì con kiếm được, con chẳng thể trao tặng hay làm từ thiện. Đây là thí nghiệm với yoga: ít mất thời gian hơn, đạt được kết quả lớn hơn; ít hao tốn suy nghĩ hơn, có được những trải nghiệm tuyệt vời hơn. Chỉ khi ấy con mới có thể sử dụng tất cả những báu vật này cho người khác. Theo cách như thế, hãy sử dụng ít lời nói và hành động hơn, trong khi đạt được thành công lớn hơn; chỉ khi ấy nó mới được gọi là kỳ tích. BapDada đã lập nên kỳ tích nào? Baba đã tạo ra điều gì trong một khoảng thời gian ngắn như thế? Vậy nên con mới nói rằng đây là một kỳ tích. Để đền đáp lại cho một, con trải nghiệm được

triệu triệu lần thành tựu, vì thế con mới nói “Baba đã tạo nên kỳ tích”. Cũng như các báu vật và thành tựu từ BapDada trao cho con trải nghiệm tuyệt vời hơn, tương tự như vậy, tất cả các con phải thí nghiệm với yoga. Đây không chỉ là một bài hát “Baba ơi, Người đã làm nên điều kỳ diệu!”. Các con cũng là những linh hồn lập nên kỳ tích, và các con đã làm được rồi. Kết quả đã thấy ở phần đông các con trong suốt Năm Tapasya là gì?

Lòng hăng hái, nhiệt tình dành cho tapasya là tốt, cũng có cả sự chú ý và thành công, nhưng con vẫn sử dụng nhiều báu vật hơn cho bản thân mình. Tự bản thân con có trải nghiệm cũng là chuyện tốt, nhưng Năm Tapasya được dành ra là để phục vụ cho thế giới, cùng với việc phục vụ bản thân. Hãy lan tỏa sóng rung động tapasya ra thế giới với tốc độ nhanh. Hãy gia tăng tốc độ thí nghiệm yoga trong phòng thí nghiệm là các trải nghiệm. Hiện tại, tất cả các linh hồn đều cần trải nghiệm được sự chuyển hóa của bầu không khí thông qua sóng rung động mạnh mẽ của con. Vì thế, con phải gia tăng các thí nghiệm này nhiều hơn.

Có nhiều người con hợp tác ở đây. Sự hợp tác này sẽ biến thành yoga. Một loại yogi là yogi yêu thương và hợp tác (sahyogi), còn loại thứ hai là yogi hợp tác, loại thứ ba là yogi liên tục thí nghiệm (prayogi). Giờ hãy tự hỏi lòng mình “Tôi là ai?”. Thế nhưng, BapDada yêu cả ba loại con. Sóng rung động của nhiều đứa con chạm đến BapDada. Có những loại sóng rung động khác nhau. Con có biết loại nào chạm đến được BapDada không? Con là người hiểu được bằng tín hiệu, phải không? Lý do khiến cho mọi thứ diễn ra trong suốt Năm Tapasya là gì? Các con đang thực hiện những dự án vĩ đại. Đây là lý do cho việc đó? Một số con nghĩ rằng đây là hoa trái của tapasya, trong khi những người khác băn khoăn sao tất cả những chuyện này lại được thực hiện trong Năm Tapasya. Baba nhận được cả hai loại sóng rung động. Tuy vậy, tốc độ nhanh của thời gian và sự thỏa mãn bất cứ nhu

cầu nào thông qua sóng rung động tapasya chính là hoa trái của tapasya mạnh mẽ. Con sẽ phải ăn hoa trái đúng không?

Vở kịch đang cho thấy rằng tapasya có thể đáp ứng được mọi nhu cầu một cách dễ dàng vào đúng lúc. Con có hiểu không? Con không thể hỏi “Tại sao chuyện này lại đang xảy ra?”. Tapasya nghĩa là trải nghiệm được thành công một cách dễ dàng. Khi con tiến bộ hơn, con sẽ trải nghiệm điều không thể trở thành có thể dễ như thế nào. Con sẽ ném trái điều này càng ngày càng nhiều hơn. Trở ngại đã được ấn định trong vở kịch từ đầu cho đến cuối. Những trở ngại ấy cũng trao trải nghiệm biến điều không thể thành có thể. Và tất cả các con đã trở nên đầy kinh nghiệm. Vì thế, ngay cả trở ngại cũng được con xem như là trò chơi. Các con chơi bóng đá, phải không? Các con làm gì nào? Chỉ khi quả bóng đến chân con thì con mới sút nó. Nếu quả bóng không chạy về phía con, làm sao con sút nó được đây? Làm sao có thể có trò chơi được? Đây cũng là trò chơi bóng đá. Các con thích chơi trò chơi, phải không? Hay con đang bị rối? Con cố gắng làm cho quả bóng lao về phía con để con có thể sút nó. Trò chơi này sẽ tiếp diễn. Nó chẳng có gì mới cả. Vở kịch bày ra các trò chơi, và nó cũng mang đến cho con thành công trọn vẹn. Đây là phong tục và hệ thống của dòng tộc Brahmin. Achcha.

Nhóm này đã có rất nhiều cơ hội. Trở thành công cụ cho bất kỳ nhiệm vụ nào, trở thành công cụ với bất kỳ phương pháp nào nghĩa là trở thành hiệu trưởng danh dự (chancellor), người nhận được cơ hội (chance). Trong thế giới ngày nay, nhiều người có của cải, nhưng của cải vĩ đại nhất các con có mà người đời không có là gì? Và điều mà cả người giàu lẫn người nghèo thời nay đều cần là gì? Đó là của cải gì vậy? (Của cải bình an) Làm thế nào có thể có được bình an? Của cải vĩ đại nhất (sampatti) được cần đến là sự cảm thông. Dù giàu

hay nghèo thì con người thời nay đều không có sự cảm thông. Của cải vĩ đại nhất là sự cảm thông. Đừng trao gì khác cho họ, mà hãy làm cho tất cả mọi người đều mãn nguyện với sự cảm thông. Và sự cảm thông của các con là cảm thông đích thực nhờ mối quan hệ của con với gia đình của Thượng đế. Đây không phải là sự cảm thông nhất thời. Sự cảm thông với tình cảm gia đình là sự cảm thông vĩ đại nhất. Ai ai cũng cần điều này và con có thể trao sự cảm thông ấy cho tất cả mọi người. Sự cảm thông tâm linh mang đến sự đủ đầy/trọn vẹn về cơ thể, tâm trí và của cải. Baba sẽ nói cho các con biết thêm về điều này sau. Achcha.

Gửi đến những linh hồn tapaswi-raj hướng thượng ở khắp mọi nơi; gửi tới những linh hồn không ngừng trải nghiệm thành công hướng thượng thông qua thí nghiệm yoga với ít hao phí hơn; gửi đến những ai không ngừng chìm đắm trong tapasya “Con là của Người, và Người là của con”; gửi đến những linh hồn không ngừng nhảy múa trong hạnh phúc thông qua tapasya, những linh hồn hát lời ngợi ca Baba và bản thân; gửi đến những người con từ mảnh đất này và nước ngoài, những người là hiện thân của sự tưởng nhớ... nỗi nhớ niềm thương và lời namaste của BapDada.

Blessing:

Mong con cực kỳ may mắn, cho thấy đường vận may trên gương mặt và trong hành động của con.

Con đã trực tiếp nhận được kiếp sinh tâm linh này từ Người Cha vĩnh cửu (Shiv Baba) và người cha nguyên thủy (Brahma Baba). Những ai nhận kiếp sinh này từ Đấng ban tặng vận may thì cực kỳ may mắn. Bằng cách giữ vận may hướng thượng này trong nhận thức của con, con sẽ luôn

vui tươi. Hãy trải nghiệm con chính là hiện thân của nhận thức này theo cách thực tế, đồng thời để cho người khác nhìn thấy điều đó từ gương mặt của con và trong mọi hoạt động của con. Hãy để cho đường vận may này tỏa sáng lấp lánh ở giữa vầng trán của con, rồi con sẽ được gọi là linh hồn cực kỳ may mắn.

Slogan:

Linh hồn yogi là người hướng nội, trải nghiệm hình thể ánh sáng và sức mạnh.

*** OM SHANTI ***

KIỂM TRA BIỂU ĐỒ CHÍNH XÁC NGHĨA LÀ CÓ SỰ TIẾN BỘ VÀ CHUYỂN HÓA

AVYAKT MURLI 31/12/1991

Hôm nay, BapDada đang ngắm nhìn những người con của Người, những người con đang làm mới lại thế giới. Mọi người trên thế giới đón mừng năm mới. Tuy nhiên, trong khi họ đón mừng năm mới, thì các con, những linh hồn Brahmin xem mỗi ngày của thời kỳ Chuyển giao mới mẻ này đều là ngày mới, vì vậy con chào đón ngày mới. Họ đón mừng chỉ một ngày, còn con thì trải nghiệm mỗi ngày đều là ngày mới. Kia là chu kỳ một năm hữu hạn, còn đây là thời kỳ Chuyển giao mới trong Chu kỳ thế giới vô hạn. Trong các thời kỳ, thời kỳ Chuyển giao là thời kỳ mang đến mọi loại mới mẻ. Tất cả các con đều trải nghiệm cuộc đời Brahmin của thời kỳ Chuyển giao là cuộc đời mới. Thông qua kiến thức mới, giờ con đã phát triển được thái độ mới, tầm nhìn mới và đã đi vào thế giới mới. Cả ngày lẫn đêm, mỗi giây khắc dường như đều mới. Mới quan hệ của con cũng trở nên mới. Không có nhiều sự khác biệt giữa mới quan hệ cũ và mới quan hệ Brahmin. Con hãy đưa vào nhận thức của mình một danh sách những mới quan hệ cũ; nó rất dài, nhưng có bao nhiêu mới quan hệ mới trong thời kỳ Chuyển giao mới này? Nó có phải là một danh sách dài không? Chỉ có BapDada và các anh chị em mà thôi; có nhiều mới quan hệ vô vị lợi dựa trên tình yêu thương. Những mới quan hệ kia là mới quan hệ

dựa trên động cơ vị kỷ. Thời kỳ mới này, thế giới mới nhỏ bé của Brahmin, thì vô cùng đáng yêu.

Con người trên thế giới trao cho nhau những lời chúc tụng chỉ trong một ngày, còn con thì làm gì? BapDada làm gì? Con có lời chúc tụng là những mong ước tốt lành và suy nghĩ thanh khiết dành cho mọi linh hồn trong mỗi giây khắc. Khi con người ta trao cho nhau những lời chúc tụng vào ngày lễ lạc, họ thường chúc nhau điều gì? “Chúc bạn luôn hạnh phúc. Chúc bạn luôn vui vẻ. Chúc bạn mạnh mẽ. Chúc bạn luôn giàu có”. Vậy thì con làm công việc phục vụ nào vào mọi thời điểm? Con trao cuộc đời mới cho các linh hồn. BapDada đã trao cho tất cả các con một cuộc đời mới rồi, phải không? Con nhận được những lời chúc tụng này cho cuộc đời mới vào mọi thời điểm. Liệu có ai khác may mắn và tràn đầy kho báu hạnh phúc, liên tục hạnh phúc giống như con không? Ngay cả trong cuộc đời thánh thần của con, con không có sự mới mẻ này. Vì vậy, con tự động nhận được lời chúc mừng và chúc tụng từ BapDada vào mọi khoảnh khắc.

Con người trên thế giới ca hát, nhảy múa và ăn uống, còn con thì làm gì? Con ca hát, nhảy múa trong mỗi giây khắc, và con ăn Brahma bhojan mỗi ngày. Con người đặc biệt tổ chức tiệc tùng, còn con thì liên tục có cuộc tề tựu. Con tổ chức cuộc gặp gỡ, phải không? Đối với Brahmin, tiệc tùng bắt đầu vào giờ Amrit Vela. Trước hết, con tổ chức với BapDada. Con tổ chức với nhiều mối quan hệ và hình thể khác nhau chỉ với một Đấng duy nhất. Khi con có lớp học giữa các con với nhau, con tổ chức cuộc gặp gỡ trong nhóm, phải không? Sau đó, trong khi nghe murli, con ca hát và nhảy múa, rồi con bay trong mọi khoảnh khắc của cuộc đời con, một cuộc đời đong đầy lòng nhiệt tình. Hơi thở của cuộc đời Brahmin là lòng nhiệt tình. Nếu thiếu nhiệt tình, thì không có niềm vui thỏa trong việc sống cuộc đời

Brahmin. Khi nhịp thở của ai đó là chính xác, người ta nói người ấy khỏe mạnh, trong khi nhịp thở lúc quá nhanh lúc quá chậm, thế sẽ không được gọi là khỏe mạnh. Cuộc đời Brahmin nghĩa là nhiệt tình, không phiền muộn. Khi con thuộc về Người Cha, Đấng đáp ứng mọi mong nguyện của con, làm sao có thể có phiền muộn được đây? Nghề của con là gieo hy vọng cho những ai tuyệt vọng. Đây là phục vụ, phải không? Theo chu kỳ hữu hạn của thế giới, con xem ngày hôm nay là quan trọng, nhưng đối với linh hồn Brahmin, thời kỳ Chuyển giao thật ra là thời kỳ của sự mới mẻ. Con tạo ra thế giới mới vào lúc này. Chỉ vào lúc này con có kiến thức về thế giới mới. Trong thế giới mới, con sẽ không có kiến thức về thế giới mới và thế giới cũ. Con đang thiết lập nên thế giới mới trong thời kỳ mới này.

Con đã đưa sự mới mẻ tâm linh vào bản thân thông qua tapasya vào Năm Tapasya chưa? Hay là kiểu hành vi đó vẫn tiếp tục? Con có biết kiểu hành vi cũ là gì không? Kiểu hành vi cũ là khi con nói “Yoga của tôi là tốt. Tôi có trải nghiệm tốt. Tôi đang tiến về phía trước. Có rất nhiều sự khác biệt trong việc thực hành của tôi. Tôi đang chú ý tốt. Có sự tiến bộ trong phục vụ, nhưng thỉnh thoảng...”. Con cũng gắn kết với cái đuôi “thỉnh thoảng”. “Thỉnh thoảng nó thế này, thỉnh thoảng nó thế kia...”. Khi nào con sẽ chấm dứt cái đuôi “thỉnh thoảng” đây? Hãy mang đến sự mới mẻ này trong Năm Tapasya. Mức độ phần trăm hài lòng với nỗ lực và thành công của con trong phục vụ thỉnh thoảng rất cao, thỉnh thoảng lại thấp. Hãy mang đến sự mới mẻ, cụ thể là luôn có mức độ phần trăm cao trong điều này. Ngày nay, các bác sĩ kiểm tra cái gì rất nhiều? Ngày nay, các bác sĩ kiểm tra huyết áp rất nhiều. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu huyết áp của con lúc cao lúc thấp? BapDada đang nhìn thấy áp lực nỗ lực của con. Thông thường nó rất tốt, nhưng thỉnh thoảng nó dao động. Hãy chấm dứt từ “thỉnh thoảng”. Giờ tất cả các con đang chuẩn bị để đạt phần thưởng, phải

không? Vì vậy, trong cả nhóm này, ai nghĩ rằng mình xứng đáng đạt được phần thưởng đây? Liệu người “thỉnh thoảng” sẽ đạt được phần thưởng chứ?

Trước khi con đạt được phần thưởng, hãy kiểm tra xem con đã đạt được ba loại chứng chỉ hài lòng trong 6 tháng qua chưa. Trước hết, hãy là người quan sát tách rời và kiểm tra bản thân. Con có hài lòng với tám biểu đồ của mình – với tâm trí và trái tim chân thật – không?

Thứ hai, theo mức độ phần trăm của phương pháp tưởng nhớ chính xác mà BapDada mong muốn con có, tám biểu đồ của con có chính xác theo phương pháp ấy trong suy nghĩ, lời nói, hành động và mối quan hệ của con không? Điều này nghĩa là Người Cha cũng nên hài lòng.

Thứ ba, gia đình Brahmin có hài lòng với cuộc đời yogi hướng thượng của con không? Trải nghiệm được cả ba loại hài lòng này nghĩa là xứng đáng nhận được phần thưởng. Nếu con vâng lời và theo những lời chỉ dẫn kiểm tra biểu đồ theo cách đúng, những đứa con vâng lời như thế sẽ nhận được điểm số. Tuy nhiên, những đứa con vâng lời kia, cùng với việc kiểm tra biểu đồ và đạt được điểm số, sẽ đạt được trọn vẹn số điểm và sẽ tiến bộ bằng cách sử dụng phương pháp nỗ lực chính xác. Những ai theo kỷ luật này và duy trì kiểm tra biểu đồ một cách chính xác thì xứng đáng nhận được lời chúc mừng từ BapDada và từ gia đình Brahmin. Tuy nhiên, chỉ những ai xứng đáng nhận được lời chúc mừng cho sự hài lòng của mọi người thì mới xứng đáng nhận được phần thưởng. Dấu hiệu của tapasya chính xác là bản thân con và người khác đều trải nghiệm sự mới mẻ trong hành động, mối quan hệ và tâm ấn của con. Tám biểu đồ chính xác nghĩa là con trải nghiệm được sự tiến bộ trong mọi môn học; con trải nghiệm được sự chuyển hóa.

Trong cuộc đời Brahmin, sẽ có những tình huống xuất hiện thông qua người khác, thông qua thiên nhiên và thông qua Maya. Tuy nhiên, *sức mạnh từ trạng thái bản thể nguyên thủy của con chấm dứt sức ảnh hưởng của bất kỳ tình huống nào như thể nó chỉ là cảnh tiêu khiển xuất hiện trước mặt con, rồi sau đó ra đi.* Con không nên trải nghiệm bất kỳ biến động nào từ tình huống trong suy nghĩ của con. Hãy để cho cuộc hành hương tưởng nhớ là dễ dàng và mạnh mẽ. Sự tưởng nhớ mạnh mẽ trao cho con trải nghiệm kép cùng thời điểm. Một mặt, sự tưởng nhớ trở thành ngọn lửa và thiêu rụi thứ gì đó, chuyển hóa thứ gì đó; mặt khác, nó trao cho con trải nghiệm hạnh phúc và nhẹ nhàng. Sự tưởng nhớ mạnh mẽ như thế, nếu được thực hiện theo đúng cách, thì được gọi là tưởng nhớ chính xác. BapDada hạnh phúc khi nhìn thấy lòng nhiệt tình và tình yêu sâu đậm của những đứa con.

Phần đông các con có mục tiêu rất rõ ràng trong nhận thức của mình. Con đã đạt được số hạng tốt trong việc giữ mục tiêu trong nhận thức của mình, nhưng trong khi duy trì nhận thức, con lại có thứ hạng trong việc trở nên mạnh mẽ. Duy trì nhận thức, cũng như giữ mình mạnh mẽ, còn được biết đến như là xứng đáng đạt được phần thưởng số một. Nếu nhận thức là liên tục, nhưng sức mạnh chỉ là thỉnh thoảng hoặc chỉ ở mức độ phần trăm nào đó, nghĩa là con ở trong danh sách những người “có thứ hạng”. Con có hiểu không? Sẽ có chuỗi hạt khắc tên của những ai duy trì kiểm tra biểu đồ chính xác. Ngay cả vào lúc này, nếu không nhiều, thì vẫn còn chút ít thời gian. Nếu trong khoảng thời gian ngắn ngủi này con gia tăng nỗ lực của mình theo cách đúng và làm cho tâm trí, trí tuệ, hành động và mối quan hệ của mình liên tục không bị chao đảo và không bị dời chuyển, thì nỗ lực làm cho trạng thái của con liên tục không bị chao đảo và không bị dời chuyển trong suốt khoảng thời gian ngắn ngủi này sẽ rất hữu ích trong tương lai. Bản thân con sẽ trải nghiệm được niềm hạnh phúc của thành

công, và con sẽ tiếp tục nhận được lời chúc phúc hài lòng từ người khác. Do đó, đừng nghĩ rằng thời gian sắp hết rồi, bởi vì ngay cả vào lúc này, con vẫn có thể làm cho hiện tại và tương lai của mình trở nên hướng thượng.

Ngay cả vào lúc này, tháng tưởng nhớ đặc biệt là tháng để nhận được thêm lời chúc phúc. Giống như con đã nhận được cơ hội trong Năm Tapasya, tương tự như vậy, tháng tưởng nhớ là cơ hội đặc biệt. Nếu trong suốt 30 ngày con có trải nghiệm dễ dàng và tự động – về việc là linh hồn mạnh mẽ và chiến thắng – con có thể nhận được món quà từ việc tạo ra những tâm ấn tự nhiên mãi mãi. Dù chuyện gì xảy ra, dù điều gì đến, thậm chí nếu ngọn núi khó khăn lớn nhất có xuất hiện, nếu những đám mây va chạm tâm ấn có đến, nếu thiên nhiên thử thách con, hãy giống như Angad, đừng để bàn chân trí tuệ hoặc tâm trí của con lay chuyển. Giữ mình không bị chao đảo. Thậm chí nếu con có biến động trong quá khứ, thì đừng có mang nhận thức ấy vào suy nghĩ của con. Hãy đặt dấu chấm hết. Làm cho hiện tại trở nên hướng thượng, giống như Người Cha. Làm cho nó dễ dàng và nhìn thấy tương lai với thẩm quyền có được thành công liên tục. Đạt được thành công bằng cách sử dụng phương pháp này. Đừng để ngày mai mới làm, mà hãy làm ngay bây giờ. Sử dụng khoảng thời gian ngắn ngủi của tháng tưởng nhớ này để tạo ra tâm ấn trong suốt một thời gian dài. Hãy đạt được lời chúc phúc đặc biệt này bằng cách sử dụng phương pháp đúng. Lời chúc phúc không có nghĩa là con có thể trở nên bất cần. Đừng bất cần, hãy trở thành người nỗ lực dễ dàng. Achcha.

Một nhóm kumari đang ngồi ở đây. Tại sao con được trao cho cơ hội ngồi ở đằng trước? Con liên tục phải ở phía trước và đây là lý do vì sao con được trao cho cơ hội ngồi ở đằng trước. Con hiểu không? Hãy xuất hiện như là quá chín. Đừng có xanh và non. Sau khi học xong, con sẽ về nhà hay là đến trung tâm? Con

sẽ làm gì nếu cha mẹ con bảo con về nhà? Nếu con can đảm, thì không ai trong các con có thể bị người khác ngăn cản. Nếu có một chút hấp dẫn, người khác sẽ ngăn cản con.

Tất cả các con đều đến đây để đón mừng năm mới. Mừng năm mới nghĩa là làm cho mọi khoảnh khắc đều mới, mang đến sự mới mẻ tâm linh vào bản thân vào mọi thời điểm. Achcha.

Những đứa con đáng yêu và hợp tác ở khắp mọi nơi đã trao gửi nỗi nhớ nhung từ trái tim chúng và thông qua những cánh thư, những tấm thiệp, biết ý nghĩa quan trọng của ngày này. Những thứ này tiến đến BapDada thậm chí trước khi chúng được gửi đi. Thậm chí chúng đã đến trước khi con viết ra. Ngay khi con có suy nghĩ, nó tiến đến Baba. Đây là lý do vì sao mặc dù thiệp từ nhiều đứa con và những linh hồn hợp tác sẽ đến sau, nhưng BapDada vẫn trao lời chúc mừng trước cho lễ đón năm mới và ngày mới. Khi có chương trình đặc biệt, con người ngày nay thường làm gì? Họ mở tivi lên và ngồi trước màn hình. Vì vậy, tất cả những đứa con linh hồn đều đang ngồi với chiếc tivi trí tuệ được bật lên. Hôm nay, BapDada đang trả lời mỗi một giây bằng cách trao lời chúc phúc chúc mừng cho tất cả những đứa con ở khắp nơi, những đứa con xứng đáng với lời chúc mừng. Lời chúc phúc – nỗi nhớ niềm thương – gia tăng lòng hăng hái, nhiệt tình trong tim mỗi một đứa con mãi mãi. Vì vậy, hãy liên tục làm cho bản thân trở thành người nỗ lực dễ dàng, người nỗ lực liên tục và linh hồn xứng đáng, người bay với thành quả và liên tục tiến bộ với nỗ lực chính xác.

Gửi đến những linh hồn xứng đáng đối với lời chúc mừng hướng thượng, những linh hồn làm cho hiện tại trở nên hướng thượng giống như cha Brahma và những linh hồn làm cho tương lai của mình trở nên thành công... nỗi nhớ niềm thương và lời chào namaste của BapDada.

Blessing:

Mong con là công cụ khiêm tốn và duy trì sự nhẹ nhàng bằng cách giao phó mọi trách nhiệm của con cho Cha.

Khi con xem điều gì đó là trách nhiệm của con, đầu của con trở nên nặng nề. “Người Cha chịu trách nhiệm và trên danh nghĩa, tôi chỉ là công cụ”, nhận thức này làm cho con trở nên nhẹ nhàng. Vì thế, hãy giao phó mọi gánh nặng, dù lớn hay nhỏ, cho Cha – gánh nặng của nỗ lực, gánh nặng của phục vụ, gánh nặng của việc làm tròn trách nhiệm đối với những mối liên hệ và mối quan hệ của con – rồi con sẽ trở nên nhẹ nhàng. Nếu con mảy may có suy nghĩ đại loại như “Mình phải làm việc này. Chỉ mỗi mình có thể làm việc này”, ý thức “tôi” này sẽ làm cho con trở nên nặng nề và sẽ không có sự khiêm tốn. Khi con xem mình là công cụ, con sẽ phát triển được đức hạnh khiêm tốn một cách tự nhiên.

Slogan:

Viên ngọc hài lòng là người mà vật trang hoàng cho cuộc đời họ là sự hài lòng.

*** OM SHANTI ***

